

ปัจจัยทางจิตวิทยาของความสำเร็จในการประกอบการของ
ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมธุรกิจการท่องเที่ยวและที่พัก: ความรู้:
ระยะที่ 2 - บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ
ภูมิความรู้ความชำนาญ และคุณลักษณะเฉพาะบุคคล

**Psychological Factors of Entrepreneurial Success in Tourism and Accommodations
Small Business Entrepreneurs: Knowledge**

Phase 2 : Entrepreneurial Orientation, Human Capital and and Success of Entrepreneurs

อุบลวรรณ ภาวกานันท์²⁾
Ubolwanna Pavakanun²⁾

Abstract

This study is the second phase of the research project "Psychological Factors of Entrepreneurial Success in Tourism and Accommodations Small Business Entrepreneurs: Knowledge". The purposes are to study the attributions and the relationships of Entrepreneurial Orientation, Human Capital, and Success of Entrepreneurs and to develop the prediction equation to entrepreneurial success by such factors. Subjects are 525 SME Accommodation Entrepreneurs in highest successful provinces from 6 parts of tourism Thailand. The measurement instruments are individual structured interviews and questionnaires. Statistical analysis tools include frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's Coefficient of Correlation and Stepwise multiple regression analysis. The results of the study are:

1. Majority of subjects are 34-44 year-old Bangkokers of male sex. Inexperienced of being entrepreneur and in-practicing in accommodation business are mostly found among subjects. Most of them were ex-employees and have been alone running their own business since 1997 (Most), 1992 (some), 1986 (some), with starting investment of more than 1 million baht. The inspiration of career came from the cousin's business. At least, more than 31 employees works in an organization, to which only short-plans are set for every duties/ position. Not more than 50 hours per week is the average working rate of an entrepreneur. Business success did not show any correlations to sex, age, cousin's business, extra education/training, and experienced of being entrepreneur.

2. With regard to Entrepreneurial Orientation, it is found that the entrepreneurs have Autonomy, Need for Achievement, and Stability & Learning at a considerably high level while Risk Taking, Innovativeness, and Competitive Aggressiveness are at a medium level.

3. With regard to Human Capital, it is found that most of the entrepreneurs hold Bachelor's Degree. Nevertheless, they have skills and experience in management at a considerably medium level.

4. The entrepreneurs are generally successful at a high level, following by at a medium level.

1) งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีงบประมาณ 2552 ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนเมษายน พ.ศ. 2552 ถึง เมษายน พ.ศ. 2553 ที่เกิดเหตุการณ์จลาจลทางการเมืองของไทยและวิกฤติเศรษฐกิจทางการเงินในประเทศสหรัฐอเมริกาและกรีซ)

2) รองศาสตราจารย์ ดร., คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
Associate Professor Dr., Faculty of Economics, Thammasat University

Surprisingly, a few entrepreneurs have shown their success at a low level.

5. With Regard to the relationship of entrepreneurial Orientation, Human Capital, and Success, style of Entrepreneurial Orientation in Autonomy, Innovativeness, stability & Learning, and Achievement, including Human Capital in experience in management and career skills, positively correlate with Success. The predicting equation shows that Innovativeness, Achievement, Autonomy, of entrepreneurial Orientation, and Experience in management of Human Capital, could predict Success at 9.6%, with the error of 6.4421

6. It has been discovered that the details and the results of the relationships have specific characteristics because they are conditioned by the context of each tourist area.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นระยะที่ 2 ของโครงการวิจัย 3 ปีเรื่อง "ปัจจัยทางจิตวิทยาของความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดย่อมการท่องเที่ยวและที่พัก : ความรู้" ซึ่งเป็นการศึกษาถึงลักษณะ ความสัมพันธ์ และสมการทำนายของ บุคลิกผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ และคุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล ต่อความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบธุรกิจประเภทโรงแรมแบบอิสระจาก 6 ภาคที่ผ่านเกณฑ์ตัดสินว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จสูงสุดของประเทศไทย และดำเนินธุรกิจมาไม่น้อยกว่า 3/5 ปี รวมทั้งตั้งใจให้ความร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างถูกสุ่มแบบบังเอิญตามหลักสถิติของ Yamane มีจำนวนทั้งสิ้น 525 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างเป็นรายบุคคล แบบสอบถามประเมินค่าด้วยตนเองของผู้ประกอบการ และแบบสอบถามประเมินค่าโดยผู้สัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ได้ผลการศึกษาดังนี้

1. ผู้ประกอบการส่วนมากเป็นชาย อายุระหว่าง 34-44 ปี ภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพฯ มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี เคยเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพเพิ่มเติม มีสมาชิกหลักในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการร่วมและเข้าร่วมดำเนินงาน ส่วนมากไม่เคยเป็นผู้ประกอบการมาก่อนโดยเฉพาะในธุรกิจโรงแรม แต่เคยเป็นพนักงานโดยเฉพาะในธุรกิจการโรงแรม โดยจะสร้างธุรกิจโรงแรมด้วยตนเองและส่วนใหญ่เริ่มต้นดำเนินธุรกิจในปี พ.ศ. 2540 รองลงมาคือ 2535 และ 2529 ด้วยเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000,000 บาท มีพนักงานในธุรกิจ 31 คนขึ้นไป มีแผนธุรกิจในการดำเนินการน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี และมีชั่วโมงทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ต่อสัปดาห์ โดยผลความสัมพันธ์ของความสำเร็จในการประกอบการกับคุณลักษณะส่วนบุคคลจะไม่พบในด้านเพศ อายุ การมีสมาชิกหลักในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการ การเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพเพิ่มเติม และการมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ประกอบการ

2. ผลการวิจัยบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีลักษณะความเป็นตัวของตัวเอง ความใฝ่ใจในความสำเร็จ ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้อยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความมีนวัตกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการศึกษาภูมิความรู้ความชำนาญพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการศึกษาเฉลี่ยอยู่ในระดับปริญญาตรี มีความชำนาญในวิชาชีพและประสบการณ์ในการบริหารอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

4. ผลการวิจัยความสำเร็จในการประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความสำเร็จในการประกอบการอยู่ในระดับสูง รองลงมาคือระดับปานกลาง และพบความสำเร็จในระดับต่ำด้วย

5. ผลของความสัมพันธ์พบว่า บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการแบบความเป็นตัวของตัวเอง แบบความมีนวัตกรรม แบบความใฝ่ใจในความสำเร็จ และภูมิความรู้ความชำนาญในด้านประสบการณ์ในการบริหาร มีความสัมพันธ์ในทางบวกและสามารถร่วมกันทำนายความผันแปรของความสำเร็จในการประกอบการได้ 9.6% โดยมีค่าความคลาดเคลื่อน 6.4421

6. ผลในแต่ละภาคและจังหวัดมีการผันแปรไปบ้างในรายละเอียดแต่ส่วนใหญ่ก็เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

คำนำ

จากแนวคิดของโครงการวิจัย (2551-3) นี้ที่เน้นศึกษาผู้ประกอบการวิสาหกิจ SMEs ที่เป็นตัวแทนของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการจ้างงาน (Birch, 1987, p.12-4) ที่มีถึง 2,884,041 ราย คิดเป็น 99.8% ของวิสาหกิจทั้งหมดในประเทศไทย โดยมีการกระจายตัวสูงสุดอยู่ในภาคการค้าและซ่อมบำรุง 47.3% และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) คิดเป็นสัดส่วนถึง 37.8% ที่ก่อให้เกิดการจ้างงานถึง 9,701,354 ราย (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2552, น.1-18) จึงเห็นได้ว่าผู้ประกอบการเหล่านี้มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ และการที่ผู้ประกอบการไทยเลือกประกอบกิจการแบบ SMEs เพราะใช้เงินลงทุนไม่สูงมากและส่วนใหญ่พัฒนามาจากอาชีพเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้อง จึงชอบความเป็นอิสระและต้องการควบคุมธุรกิจของตนเอง อย่างไรก็ตามใน ช่วงระยะ 3-4 ปีนี้เศรษฐกิจของประเทศไทยมีผลกระทบจากเหตุการณ์ต่างๆ เช่น วิกฤตเศรษฐกิจทั่วโลกจากปัญหาสถาบันการเงินในอเมริกา หรือวิกฤตการณ์รุนแรงทางการเมืองเริ่มจากปลายปี พ.ศ. 2551 จนถึงขีดสุดกลางกรุงเทพฯ ในเม.ย.-พ.ค. 2553 ที่ผ่านมา รวมทั้งสถานการณ์โรคระบาดไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 และผลของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสารสมัยใหม่ การพัฒนาระบบการค้าใหม่ในรูปแบบเสรีไร้พรมแดน และการสร้างมาตรฐานสินค้าเพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศและโลก (มันนี่แซนแนล, 2551) เป็นต้น รัฐบาลไทยจึงต้องมีนโยบายหลักสำคัญหนึ่งในการบริหารประเทศคือ การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจทั้งหลายให้รอดพ้นจากวิกฤต เร่งรัดสร้างศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ การผลิตและการบริการให้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งเสริมการเพิ่มและรักษาระดับรายได้ของชุมชนและประชาชนให้มั่นคงและสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศและยังผลดีไปถึงวิสาหกิจภายในประเทศทุกขนาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิสาหกิจ SMEs ที่ได้รับการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา มีมาตรการกำหนดอย่างชัดเจน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2553)

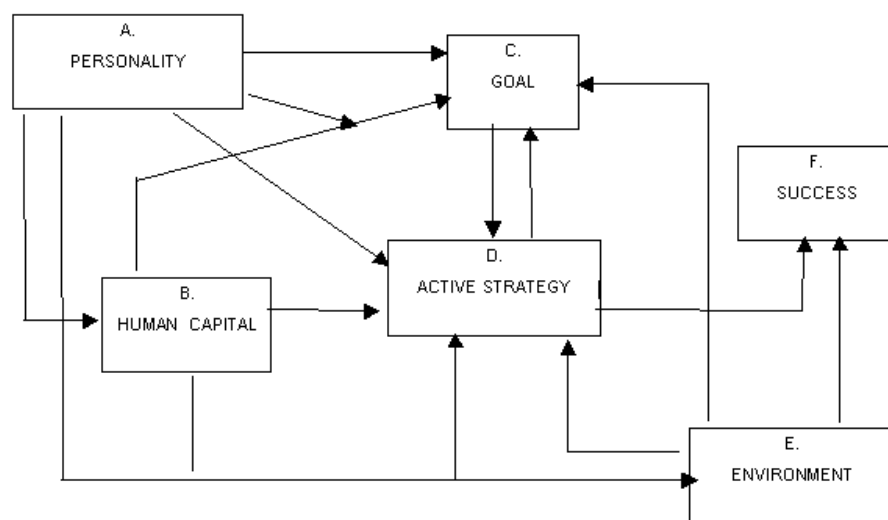
การประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการดำเนินกิจการนั้น ผู้ประกอบการจะเป็นหัวใจสำคัญเพราะต้องบริหารจัดการ ปรับปรุง แก้ไข เมื่อธุรกิจเกิดปัญหาและเป็นผู้ตัดสินใจ สร้างแรงจูงใจ สื่อสาร ชี้แนะ เพื่อนำธุรกิจไปสู่ความสำเร็จ (Frese, 1998, p.21) นอกจากนี้ยังเป็นผู้ริเริ่มและยินดีที่จะรับความเสี่ยงในการลงทุนประกอบกิจการ โดยการรวบรวมผสมผสานปัจจัยการผลิตทั้งหลายเข้าด้วยกัน และนำสติปัญญา ความสามารถรวมทั้งประสบการณ์ และวิทยาการด้านการผลิตและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการจัดการให้เกิดการผลิตสินค้า การจัดจำหน่าย หรือการให้บริการแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง (อาทิตย์, 2543, น.39) ขณะที่ความล้มเหลวของธุรกิจนั้นส่วนใหญ่เกิดมาจากผู้ประกอบการบริหารงานผิดพลาดขาดประสบการณ์และความสามารถในการบริหารงานถึง 90% แต่สาเหตุอื่นๆ ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้ประกอบการ เช่น ผลกระทบจากสภาพแวดล้อม ผู้ประกอบการที่มีทักษะก็สามารถช่วยลดความรุนแรงลงได้ (สุธาโณม, 2543, น.11) จึงเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการถือเป็นปัจจัยสำคัญและจำเป็นต่อความสำเร็จในการประกอบการ

จากการค้นคว้าพบว่าในการศึกษาผู้ประกอบการหรือการประกอบการ ยังไม่มีข้อตกลงที่ชัดเจนของนิยาม เช่นคำว่า การประกอบการ (Entrepreneurship) ผู้ก่อตั้ง (Founder) หรือ เจ้าของ (Owner) หรือ ผู้บริหาร (Manager) ก็เป็นคำที่แตกต่างแต่มีความหมายในลักษณะเดียวกัน วิธีการที่ดีที่สุดก็คือ ใช้การนิยามพฤติกรรม ซึ่งสร้างบนพื้นฐานของความสำเร็จ ความเจริญก้าวหน้า หรือความล้มเหลวของธุรกิจเป็นหลัก (Hisrich, 1990) "การเป็นผู้ประกอบการ" ถือได้ว่าเป็นอาชีพที่เปิดกว้างมากที่สุดไม่ว่าเพศ อายุ หรืออาชีพอะไรก็สามารถเข้ามาลงทุนประกอบการได้ แต่ต้องมีความสามารถในการบริหารงาน พัฒนาธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง โดยอาจใช้เทคนิคใหม่ๆ ที่ถูกคิดค้นและดัดแปลงให้เหมาะสมกับธุรกิจของตน มีความเข้าใจและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม นโยบายของรัฐ และความต้องการของผู้บริโภค ตลอดจนมีทักษะและความสามารถในการเป็นผู้นำ (คิวพร, 2522, น.55) ปัจจัยที่ทำให้บุคคลที่มีอาชีพประกอบการผันแปรไปจากกันก็คือ ประเภทของธุรกิจที่เป็นตัวแปรอิทธิพลสำคัญต่อการ

ดำเนินงาน นั่นคือ ธุรกิจแต่ละประเภทมีข้อได้เปรียบเสียเปรียบในการดำเนินงานและบริหารงานที่แตกต่างกัน บางประเภทมีกระบวนการที่สลับซับซ้อนต้องการแรงงานสูง (เช่น ธุรกิจการผลิต) แต่บางประเภทเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การสื่อสาร (เช่น ธุรกิจบริการ) ดังนั้น ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจแต่ละประเภทต้องมีวิธีการกลยุทธ์ในการดำเนินการ (Strategy Process) ที่แตกต่างกันไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นคุณสมบัติเฉพาะที่จำเป็นสำหรับธุรกิจนั้นๆ ทำให้ผู้ที่ก้าวเข้าสู่ธุรกิจนั้นถูกปรับบุคลิกลักษณะ ความคิด ความประพฤติ นิสัยเฉพาะบุคคลที่เรียกว่า บุคลิกภาพ ให้เปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมธุรกิจนั้น ซึ่งเราเรียกคุณลักษณะบุคลิกที่ผันแปรไปตามสภาพอาชีพของการเป็นผู้ประกอบการกิจการนี้ว่า บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation) (Frese, 2000, p.12-16)

จากการค้นคว้าพบว่า มีโครงการวิจัยที่ทำการศึกษาในประเทศเยอรมัน เนเธอร์แลนด์ ไอร์แลนด์ และประเทศที่กำลังพัฒนาในทวีปแอฟริกาเกี่ยวกับเรื่องปัจจัยของการประกอบการที่ประสบความสำเร็จโดยไม่เคิล เฟรเซอร์และคณะ (Frese, 1997; Frese, 2000; Frese and Rauch, 2001; Frese, et al., 2000) และได้เสนอแบบจำลองโครงสร้างของความสำเร็จในการประกอบการก็เซน-อัมสเตอร์ดัม (Geissen-Amsterdam model of entrepreneurial success) ที่พัฒนามาจากแนวคิดของ

McClelland and Winter (1977), Miner, et al. (1989), Lumpkin and Dess (1996), และ Gebert (1992) ดังนี้ แบบจำลองนี้ยังมีข้อถกเถียง เช่น ไม่มีสมมติฐานว่ามีความสัมพันธ์โดยตรงของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ทุนมนุษย์ หรือ สิ่งแวดล้อมต่อความสำเร็จในการประกอบการ แบบจำลองนี้เชื่อว่าไม่มีความสำเร็จใดที่จะเกิดได้ถ้าไม่มีการกระทำ ซึ่งการกระทำจะถูกวัดโดยตรงจากเป้าหมายและกลยุทธ์ ดังนั้น ในแบบจำลองนี้กลยุทธ์ในการกระทำต่างๆ จะเป็นคอคอดสำหรับความสำเร็จในการประกอบการที่สามารถทำให้เกิดขึ้นทั้งได้และไม่ได้ จากมุมมองทางจิตวิทยาของแบบจำลองนี้กลยุทธ์จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับการกระทำที่ผันแปรไปตามเป้าหมาย ซึ่งสามารถแยกกลยุทธ์ออกมาเป็น 3 มิติคือ เนื้อหา ขบวนการ และการผันแปร ซึ่งทั้ง 3 มิตินี้เป็นเกณฑ์ที่สลับกันไปมาได้ โดยมีมิติที่หนึ่งคือ เนื้อหาของกลยุทธ์จะเกี่ยวข้องกับประเภทของการตัดสินใจทางธุรกิจ ได้แก่ ลูกค้า ผู้จัดจำหน่าย พนักงาน สินค้า ปัจจัยของผลผลิต การตลาด ต้นทุน คู่แข่งขันซึ่งส่วนมากจะศึกษาโดยนักเศรษฐศาสตร์ (เช่น Porter, 1980) เช่น การทำให้ธนาคารเชื่อถือเพื่อให้เงินกู้ ส่วนมิติที่สองคือ กระบวนการของกลยุทธ์ที่เกี่ยวกับการกำหนดวิธีการดำเนินธุรกิจ การวางรูปแบบและการปลุกฝัง กลยุทธ์ในการตัดสินใจ (Olson and Bokor, 1995, p.120-126) การดำเนินงาน และ ทฤษฎีการรับรู้และปฏิบัติ (Cognitive and Action

รูปที่ 1 แบบจำลองโครงสร้างของความสำเร็จในการประกอบการก็เซน-อัมสเตอร์ดัม
ที่มา : Geissen-Amsterdam Model of Entrepreneurial Success (Gelderen and Frese, 1998, p.16)

Theory, Van Gelderen and Frese, 1998, p.234-248) ที่แตกต่างกันตามเป้าหมาย ระยะเวลาวางแผน พื้นฐานความรู้ ความกระตือรือร้น และการตอบสนองต่อสถานการณ์ (Frese, et al., 2000, p.45-49) ซึ่งแบ่งเป็นรูปแบบกลยุทธ์ในการดำเนินงาน 4 แบบคือ การวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์ (Complete Planning) การวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ (Critical Point Planning) การแสวงหาโอกาส (Opportunistic Strategy) และการตั้งรับ (Reactive Strategy) ซึ่งได้ทำการศึกษาในระยะที่ 1 ของโครงการวิจัยนี้ (คูโน อุบลวรรณ, 2552) และมีมติที่สาม บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ เป็นการพิจารณาถึงกระบวนการที่อยู่เบื้องหลังว่าทำไมผู้ประกอบการจึงมีรูปแบบการกระทำที่แน่นอน ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม ความเชื่อ และการปรับให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ลักษณะผู้ประกอบการเป็นการปรับเปลี่ยนตนเองของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ และพิจารณาจำแนกบุคลิกความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation) เป็น 6 ด้านคือ ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy Orientation) ความมีนวัตกรรม (Innovativeness Orientation) ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking Orientation) ความก้าวร้าวในการแข่งขัน (Competitive Aggressiveness Orientation) ความสม่ำเสมอและความใฝ่ใจเรียนรู้ (Stability and Learning Orientation) และความใฝ่ใจในความสำเร็จ (Achievement Orientation) ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญของงานวิจัยฉบับนี้เพื่อศึกษาว่าเป็นไปจริงตามแบบจำลองดังกล่าวในผู้ประกอบการหรือการประกอบการแบบไทยหรือไม่

สมมติฐานของแบบจำลองโครงสร้างความสำเร็จในการประกอบการก็เช่น-อัมเตอร์ดัมยังเสนอว่า แม้ว่าบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการจะมีความเกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางธุรกิจ แต่ไม่ใช่คุณลักษณะที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดแต่เป็นผลมาจากการหล่อหลอมของประสบการณ์ การศึกษา ทักษะ การเรียนรู้ และการฝึกฝน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เรียกว่า "ทุนมนุษย์" (Human Capital) หรือ "ภูมิความรู้ความชำนาญ" (Ucbasaran, et al., 2006) ที่ผู้ประกอบการต้องลงทุนสร้างให้เกิดเพื่อนำใช้ในการบริหารดำเนินกิจการให้ประสบความสำเร็จ (Marshall and Oliver, 2004, p.17) แต่ทุนมนุษย์นี้ได้จากการสั่งสม เพิ่มพูนประสบการณ์ในอดีตของผู้ประกอบการแต่ละคนไม่มีใครสามารถลอกเลียนได้ ถือเป็นทรัพยากรวิกฤติ (Critical Resource) ที่

ส่งผลกระทบต่อตรงต่อการดำเนินธุรกิจ เป็นปัจจัยช่วยเพิ่มโอกาสในการอยู่รอดของธุรกิจให้สูงขึ้น (Frese & Rauch, 2001, p.4554 และ Rauch, Frese, & Utsch, p.682) เกณฑ์การวัดภูมิความรู้ความชำนาญ (Human Capital) ตามแบบจำลองโครงสร้างความสำเร็จก็เช่น-อัมสเตอร์ดัมนั้นประกอบด้วย จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา (Education Years) ความชำนาญในวิชาชีพ (Skill) และประสบการณ์ในการบริหาร (Experience in Management) ซึ่งได้รับความนิยมและมีงานวิจัยจำนวนมากนำไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษา (เช่น Koop, Reu, and Frese, 2000; ธรรงค์ ศรีจันทรานนท์, 2544) เพื่อค้นหาว่าภูมิความรู้ความชำนาญควรลงทุนอย่างไรที่จะเอื้อต่อการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ นอกจากปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว ปัจจัยเฉพาะส่วนบุคคลที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดผสมผสานกับการสร้างจากสภาวะแวดล้อมของการเจริญเติบโต อบรมเลี้ยงดู และลักษณะพื้นฐานการทำงานในองค์กรธุรกิจต่างๆ เช่น ธุรกิจในระบบครอบครัว ก็จะมีอิทธิพลต่อการประกอบการให้เกิดความสำเร็จหรือสมบูรณ์มากขึ้น นั่นคือ ผู้ประกอบการที่ดีหรือประสบความสำเร็จควรจะมีปัจจัยเฉพาะบุคคลอย่างไรที่จะเอื้อต่อการประกอบการให้สำเร็จหรือมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จากการวิจัยของจอห์นสัน (Johnson, 1991, p.1139) ได้พบว่า ภูมิหลังหรือข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการมีส่วนช่วยให้เกิดการเรียนรู้และสร้างลักษณะต่างๆ ของผู้ประกอบการ ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะบุคคลที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบการจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากที่กล่าวมาทั้งหมดโครงการวิจัยนี้มุ่งศึกษาผู้ประกอบการวิสาหกิจ SMEs การท่องเที่ยวและที่พักแบบโรงแรมอิสระทั้งนี้จากการค้นคว้าเศรษฐกิจของประเทศไทยพบว่า การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ นอกเหนือจากอุตสาหกรรมส่งออก (ไทยรัฐ, ออนไลน์, 2548) ทำรายได้ให้กับประเทศในอันดับ 1 ใน 3 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยตลอด โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรมหรือที่พักจะเป็นธุรกิจที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นอันดับ 1 ใน 5 (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2549, p 2-3) เช่น ในปี พ.ศ. 2550 ทำรายได้จำนวน 547,500 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 ถึง 13.5% รวมทั้งธุรกิจ

การท่องเที่ยวยังช่วยกระตุ้นให้เกิดการผลิตและนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ก่อให้เกิดการจ้างงานและการกระจายรายได้ รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดธุรกิจต่อเนื่องอีกหลายประเภท (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2552ข, ย่อหน้าที่ 1) แต่ผลจากวิกฤตต่างๆ ในรอบ 3-4 ปีที่ผ่านมาดังกล่าวแล้วข้างต้น ทำให้สถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทยตกต่ำลงเป็นอย่างมาก ในปี พ.ศ. 2552 มีตัวเลขนักท่องเที่ยว 14.24 ล้านคน ลดลงจากปี พ.ศ. 2551 ประมาณ 1.5 % มีรายได้ประมาณ 5.32 ล้านบาท ลดลง 2.86% (กรุงเทพธุรกิจออนไลน์, 2552) แต่ในช่วงมีนาคมและเมษายน 2553 ททท. ได้วิเคราะห์และพบว่า ใน 2 เดือนนี้การท่องเที่ยวไทยสูญเสียโอกาสของรายได้จากการท่องเที่ยวไปแล้วราว 7,500 ล้านบาท โดยในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2553 มีนักท่องเที่ยวจำนวนประมาณ 1.34 ล้านคน เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2551 แล้วลดลงร้อยละ 4.59 ซึ่งนักท่องเที่ยวเหล่านี้มีค่าใช้จ่าย 3,810 บาทต่อคนต่อวัน มีวันพักเฉลี่ย 9.80 วัน ทำให้สูญเสียรายได้ประมาณ 2,500 ล้านบาท ส่วนในวันที่ 1-30 เมษายน 2553 ตัวเลขนักท่องเที่ยวผ่านสุวรรณภูมิจำนวน 6.8 แสนคน เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2551 ซึ่งมีจำนวนประมาณ 8.6 แสนคน เท่ากับลดลงถึง 21% คิดเป็นการเสียโอกาสของรายได้จากการท่องเที่ยวราว 5 พันล้านบาท ซึ่งที่ต้องเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2551 เพราะเป็นปีที่ถือว่าเหตุการณ์ค่อนข้างปกติไม่รุนแรงนัก ไม่มีปัญหาการปิดสนามบินหรือความวุ่นวายทางการเมืองเหมือนในปี พ.ศ. 2552 และ 2553 (ฐานเศรษฐกิจ, 2553, ย่อหน้าที่ 4) จึงเห็นได้ว่าผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวได้รับผลกระทบอย่างมากโดยเฉพาะธุรกิจโรงแรมที่จำนวนนักท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญต่อการฟื้นตัวทางธุรกิจแต่ต้องรับผลกระทบโดยตรงจากปริมาณนักท่องเที่ยวที่ลดลงเกือบร้อยละ 90 ทั้งนักท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศโดยเฉพาะโรงแรมประเภทที่ไม่มีเครือข่ายต้องบริหารงานเองที่เรียกว่า โรงแรมแบบอิสระ จะได้รับผลกระทบมากที่สุด (เดลินิวส์, 2553, ย่อหน้าที่ 1-2) ดังนั้น โครงการศึกษานี้จึงใช้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในธุรกิจโรงแรมแบบอิสระเป็นประชากรศึกษาเพื่อหาข้อมูลและวิธีการต่างๆ ที่จะช่วยในการพัฒนา ปรับปรุงศักยภาพของการประกอบ

การการให้ดีขึ้นและเพื่อพัฒนาให้ยั่งยืนในอนาคต โดยเฉพาะในการศึกษาค้นหาปัจจัยทางจิตวิทยาที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการไทยประสบความสำเร็จในการประกอบการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ และสมการทำนายความสำเร็จในการประกอบการ (Business Success) ของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation) ภูมิความรู้ความชำนาญ (Human Capital) และปัจจัยเฉพาะบุคคล (Individual background) ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมธุรกิจการท่องเที่ยวและที่พักแบบโรงแรมอิสระ

วิธีการศึกษา

ขอบเขตของงานวิจัย การศึกษานี้เก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างตุลาคม พ.ศ. 2551 ถึง มกราคม พ.ศ. 2553 ที่เกิดเหตุการณ์ทางการเมืองของประเทศไทยตั้งแต่กลุ่มผู้ประท้วงเสื้อเหลืองปิดสนามบินสุวรรณภูมิ จนถึงกลุ่มผู้ประท้วงเสื้อแดงจลาจลในกรุงเทพฯ ครั้งแรกในเดือนเมษายน พ.ศ.2552 แต่การเก็บข้อมูลเสร็จสิ้นก่อนการประท้วงที่จลาจลรุนแรงจนเผ่ายานการค้าสำคัญกลางกรุงเทพฯ พ.ศ. 2553

ประชากรศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง โดยประชากรศึกษาเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจ SMEs การท่องเที่ยวและที่พักประเภทโรงแรมอิสระที่อยู่ในจังหวัดที่ประสบความสำเร็จผ่านตามเกณฑ์ 4 เกณฑ์ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2553) คือ

- 1 รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากกว่า 1,000 ล้านบาท
- 2 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากกว่า 200,000 คน
- 3 รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยมากกว่า 5,000 ล้านบาท
- 4 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยมากกว่า 1,000,000 คน

โดยผ่านเกณฑ์ทั้ง 4 ในระดับ 1-10 สูงสุดของประเทศไทยติดต่อกัน 3 ปี ซึ่งพบว่ามีทั้งหมด 5 ภาค 10 จังหวัด แต่ด้วยจุดมุ่งหมายที่ต้องการศึกษาในครบ 6 ภาค แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย จะมีอีก 1 ภาคที่ผ่านแต่เกณฑ์ของนักท่องเที่ยวไทย (ข้อ 3 และ 4) มาเป็นประชากรศึกษาด้วย คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดัง

นั้น จึงมีผู้ประกอบการที่ให้ความร่วมมือเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 525 คน คิดเป็น 85.78% ของจำนวนประชากรศึกษาทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างเป็นรายบุคคล (ค่า inter-relate = 0.98) แบบสอบถามประเมินค่าด้วยตนเองของผู้ประกอบการ (r = 0.884) และแบบสอบถามประเมินค่าโดยผู้สัมภาษณ์ (r = 0.946)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

วิธีการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมการ ฝึกการสัมภาษณ์ และหาคุณภาพของเครื่องมือ และทำการติดต่อผู้ประกอบการ
2. ขั้นลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ประมวลผล
3. ขั้นสรุปและอภิปรายผล เผยแพร่ผลการศึกษา และวางแผนระยะต่อไป

ผลการวิจัยและการสรุปผล

1. ผลวิเคราะห์ลักษณะของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการโดยรวม พบว่า ผู้ประกอบการมีบุคลิกแบบความเป็นตัวของตัวเอง ความใฝ่ใจในความสำเร็จ และความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ในระดับค่อนข้างสูง และมีบุคลิกแบบการกล้าเสี่ยง การมีนวัตกรรมและความก้าวร้าวในการแข่งขันอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการโรงแรมที่ประสบความสำเร็จของประเทศไทยทั้ง 11 จังหวัดจะต้องมีบุคลิกการ

เป็นผู้ประกอบการตั้งแต่ระดับปานกลางขึ้นไป โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จต้องมีความสามารถและความตั้งใจที่จะนำตนเองไปสู่โอกาสทำงานและตัดสินใจได้ในภาวะที่บีบบังคับ มีความมั่นคงไม่หันเหไปกับสถานการณ์ รู้จักนำข้อบกพร่องมาเป็นประสบการณ์ในการเรียนรู้ ค้นหาหนทางไปสู่ความสำเร็จของงานที่ทำหยาและมีแรงจูงใจที่จะทำงานให้ดีกว่าเดิม

2. ผลวิเคราะห์ลักษณะของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการในแต่ละภาค สรุปในตารางที่ 1

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการในทุกภาคมีบุคลิกแบบความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขันในลักษณะเดียวกับผลรวมทั้งหมด ซึ่งบุคลิกแบบความใฝ่ใจในความสำเร็จก็เช่นกัน ยกเว้นในภาคใต้ที่มีในระดับปานกลาง อาจเพราะไปเน้นแบบความเป็นตัวของตัวเองในระดับสูง เช่นเดียวกับบุคลิกแบบความมีนวัตกรรมที่ทุกภาคมีลักษณะเดียวกับผลรวม ยกเว้นภาคอีสานที่มีในระดับค่อนข้างสูง อาจเพราะท้องที่มีลักษณะเฉพาะทางธรรมชาติและศิลปะขอมโบราณที่ต้องหาวิธีใหม่ๆ สร้างความสนใจต่อนักท่องเที่ยว ส่วนบุคลิกแบบความเป็นตัวของตัวเองผันแปรไป ในภาคตะวันออกและภาคใต้มีบุคลิกนี้ในระดับสูง อาจเพราะเป็นแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ชายฝั่งทะเล มีนักท่องเที่ยวหลากหลายทำให้ต้องสามารถที่จะนำตนเองไปสู่โอกาสตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ซึ่งต่างกับในภาคกลางที่มีบุคลิกแบบนี้ในระดับปานกลางซึ่งอาจเพราะการมีสภาพเป็นศูนย์กลางของความเจริญ สถานที่ตั้งสำคัญ ที่ชุมนุมประท้วงทางการเมือง การแพร่ระบาดต่างๆ และส่วนมากมีหุ้นส่วนเข้าร่วมดำเนินการจึงทำให้

ตารางที่ 1 บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการในแต่ละภาค

ภาค	บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ					
	ความเป็นตัวของตัวเอง	ความใฝ่ใจในความสำเร็จ	ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้	ความกล้าเสี่ยง	ความมีนวัตกรรม	ความก้าวร้าวในการแข่งขัน
กลาง	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ตะวันออก	สูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ใต้	สูง	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
อีสาน	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง
ตะวันตก	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

ตารางที่ 2 บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการในแต่ละจังหวัด

จังหวัด	บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ					
	ความเป็นตัว ของตัวเอง	ความใฝ่ใจใน ความสำเร็จ	ความสม่ำเสมอและ ใฝ่ใจในการเรียนรู้	ความ กล้าเสี่ยง	ความมี นวัตกรรม	ความก้าวร้าว ในการแข่งขัน
กรุงเทพฯ	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
เมืองพัทยา	สูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ระยอง	สูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
เชียงใหม่	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
เชียงราย	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
กระบี่	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
พังงา	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ภูเก็ต	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
นครราชสีมา	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง
เขตชะอำ	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างต่ำ	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง
เขตหัวหิน	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ค่อนข้างต่ำ

การตัดสินใจต่าง ๆ ต้องคำนึงถึงสภาพสิ่งแวดล้อมและต้อง
การความคิดเห็นจากหลายฝ่ายร่วมกัน

3. ผลลักษณะของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ในแต่ละจังหวัด สรุปลำดับตารางที่ 2

ผลการวิจัยแสดงว่า บุคลิกแบบความสม่ำเสมอและ
ใฝ่ใจในการเรียนรู้ของทุกจังหวัดเป็นไปในลักษณะเดียวกับ
ผลรวม เช่นเดียวกับผลของแบบความใฝ่ใจในความ
สำเร็จ ยกเว้นในพังงาและภูเก็ตที่มีในระดับปานกลางอาจ
เพราะทั้ง 2 จังหวัดที่ประสบภัยคลื่นสึนามิเสียหาย ทำให้
ผู้ประกอบการต้องมุ่งเน้นการสร้างธุรกิจใหม่ ส่วน
ผลบุคลิกแบบความมีนวัตกรรมก็เป็นเช่นเดียวกับผลรวม
ยกเว้นในนครราชสีมาที่อยู่ระดับค่อนข้างสูงเช่นเดียวกับ
ผลของภาคอีสานดังกล่าวแล้ว ส่วนบุคลิกแบบความกล้า
เสี่ยงและแบบความก้าวร้าวในการแข่งขันก็มีผลเช่นเดียวกับ
ผลรวม ยกเว้นในเขตชะอำที่มีแบบความกล้าเสี่ยงใน
ระดับค่อนข้างต่ำ แต่แบบความก้าวร้าวในการแข่งขันใน
ระดับค่อนข้างสูง ในขณะที่ในเขตหัวหินมีแบบความกล้า
เสี่ยงในระดับค่อนข้างสูง แต่มีแบบความก้าวร้าวในการ
แข่งขันในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งทั้ง 2 เขตนี้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
ที่มีการพัฒนาในรอบทศวรรษที่ประสบความสำเร็จ
อย่างรวดเร็วและมีแนวโน้มที่จะสร้างรายได้นำหน้าใน
ระดับ 1 ใน 5 ของประเทศ แต่เขตชะอำต้องมีการแข่งขัน

กันสูงเพราะสภาพแหล่งท่องเที่ยวที่เหมือนกันในพื้นที่
ธรรมชาติชายทะเล ไม่ต้องเสี่ยงลงทุนมาก แต่ต้องเน้นใน
ความพยายามล้าหน้าให้เหนือกว่าคู่แข่งในตลาดเดียวกัน
และต้องกันคู่แข่งอื่นๆ ที่จะเข้ามาในตลาด ส่วนเขตหัวหิน
เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย ผู้ประกอบการต้องกล้า
เสี่ยงกู้ยืมลงทุนสร้างที่พักและต้องร่วมมือช่วยกันรองรับ
นักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันในความสนใจเหล่านี้ ส่วน
ผลบุคลิกแบบความเป็นตัวของตัวก็มีผลลักษณะเดียวกับ
ผลรวม ยกเว้นในกรุงเทพฯและเขตชะอำมีอยู่ในระดับ
ปานกลาง ซึ่งในกรุงเทพฯ มีผลเหมือนในภาคกลางดัง
กล่าวแล้วในเรื่องการมีหุ้นส่วนร่วมดำเนินการและเขต
ชะอำในเรื่องพื้นที่ท่องเที่ยวเดียวกัน ซึ่งต่างจากในเมือง
พัทยาและจังหวัดระยองที่มีบุคลิกนี้ในระดับสูงกว่าจังหวัด
อื่นๆ ทั้งนี้เพราะทั้ง 2 จังหวัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สร้าง
และพัฒนาขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์ของการเป็นแหล่งท่องเที่ยว
อย่างแท้จริง ผู้ประกอบการจึงใช้ความสามารถและ
ความตั้งใจของตนเองสร้างโอกาสและตัดสินใจได้อย่าง
เป็นอิสระ

4. ผลการศึกษาภูมิความรู้ความชำนาญโดย รวม พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ใน ระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการบริหารและความ ชำนาญในวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 3 ลักษณะของภูมิความรู้ความชำนาญในแต่ละภาค

ภาค	ภูมิความรู้ความชำนาญ		
	ระดับการศึกษา	ประสบการณ์ในการบริหาร	ความชำนาญในวิชาชีพ
กลาง	ปริญญาตรี	ปานกลาง	ปานกลาง
ตะวันออก	สูงกว่าหรือเท่ากับปริญญาโท	ปานกลาง	ปานกลาง
เหนือ	ปริญญาตรี	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง
ใต้	ปริญญาตรี	ค่อนข้างต่ำ	ปานกลาง
อีสาน	ปริญญาตรี	ปานกลาง	ปานกลาง
ตะวันตก	ปริญญาตรี	ปานกลาง	ปานกลาง

5. ผลการวิเคราะห์ลักษณะของภูมิความรู้ความชำนาญในแต่ละภาค สรุปได้ดังตารางที่ 3

ผลการวิจัยผู้ประกอบการโรงแรมอิสระในแต่ละภาคก็มีลักษณะในทิศทางเดียวกับผลรวมในการนิยมนำเวลาไปกับการศึกษาหาความรู้ โดยเฉพาะในภาคตะวันออกที่มีค่าเฉลี่ยการศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรีหรือในระดับปริญญาโท ซึ่งประสบการณ์ในการบริหารและความชำนาญในวิชาชีพก็มีลักษณะเดียวกับผลรวมเช่นกัน ยกเว้นในภาคเหนือที่มีอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ทั้งนี้อาจเพราะสภาพการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายในศิลปวัฒนธรรมและแหล่งธรรมชาติ รวมทั้งวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ความชำนาญและประสบการณ์ในการ

ดำเนินกิจการจึงมีความจำเป็นในระดับสูง แต่ตรงข้ามกับในภาคใต้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ อาจเป็นเพราะผลกระทบอย่างภัยคลื่นสึนามิที่ทำให้ผู้ประกอบการปัจจุบันเป็นผู้ประกอบการใหม่ จึงทำให้ประสบการณ์ในการบริหารอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

6. ผลการวิเคราะห์ลักษณะของภูมิความรู้ความชำนาญในแต่ละจังหวัด สรุปได้ดังตารางที่ 4

ผลของภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการในแต่ละจังหวัดมีลักษณะในทางเดียวกับผลรวมและผลในแต่ละภาค แต่ก็มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างในบางจังหวัดคือ ในระดับการศึกษาพบว่า ในเมืองพืชมามีการ

ตารางที่ 4 ลักษณะของภูมิความรู้ความชำนาญในแต่ละจังหวัด

ภาค	ภูมิความรู้ความชำนาญ		
	ระดับการศึกษา	ประสบการณ์ในการบริหาร	ความชำนาญในวิชาชีพ
กรุงเทพฯ	ปริญญาตรี	ปานกลาง	ปานกลาง
เมืองพืชม	สูงกว่าหรือเท่ากับปริญญาโท	ปานกลาง	ปานกลาง
ระยอง	ปริญญาตรี	ปานกลาง	ปานกลาง
เชียงใหม่	ปริญญาตรี	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างมาก
เชียงราย	อาชีวศึกษาชั้นสูง	ปานกลาง	ปานกลาง
กระบี่	ปริญญาตรี	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง
พังงา	อาชีวศึกษาชั้นสูง	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างน้อย
ภูเก็ต	ปริญญาตรี	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง
นครราชสีมา	ปริญญาตรี	ปานกลาง	ปานกลาง
เขตชะอำ	อาชีวศึกษาชั้นสูง	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง
เขตหัวหิน	ปริญญาตรี	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก

ศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีหรือเท่ากับปริญญาโททั้งนี้ อาจเพราะพหุวิทยาที่เป็นเมืองท่องเที่ยวมีนักท่องเที่ยวในหลายเชื้อชาติภาษามีความต้องการ ความสนใจแตกต่างกันไปดังนั้นความรู้ในระดับสูงจึงเป็นสิ่งจำเป็น ในขณะที่ ในเชียงราย พังงา และเขตชะอำ ต่างก็มีการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาซึ่งอาจเพราะแหล่งท่องเที่ยวแบบ เชียงรายมีลักษณะเฉพาะด้วยภูเขา ดอย ชนเผ่า วัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลายจึงต้องการความรู้ในลักษณะพิเศษเหล่านั้นมากกว่าความรู้ทางสายสามัญ ส่วนเขตชะอำที่มีแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่เดียวกัน การศึกษาระดับสูงจึงยังไม่นิยมมากนัก ส่วนในพังงาที่เสียหายอย่างหนักจากภัยสึนามิ ต้องการการปรับปรุงและพัฒนาอย่างเร่งด่วน ซึ่งผู้ประกอบการรุ่นลูกหรือใหม่จึงไม่มีเวลาพอที่จะศึกษาในระดับสูงมากนัก ส่วนผลของประสบการณ์ในการบริหารพบว่าเป็นไปตามผลโดยรวม และผลในแต่ละภาค ยกเว้นในจังหวัดของภาคใต้ทั้งหมดที่ผู้ประกอบการรุ่นลูกหรือใหม่ที่ต้องเร่งด่วนเข้ามารับช่วง ดำเนินการแทนรุ่นเดิมที่สูญหายหรือวางมือไปจากภัยสึนามิ ก็จะมีประสบการณ์ในการบริหารน้อยกว่าจังหวัดอื่นๆ ส่วนในเขตหัวหินที่ผู้ประกอบการมีประสบการณ์ในการบริหารค่อนข้างน้อย อาจเพราะส่วนมากจ้างผู้เชี่ยวชาญมาบริหารจัดการแทน โดยตนเองทำหน้าที่เป็นเพียงผู้กำหนดและดูแลนโยบายรวมทั้งลงทุนเท่านั้น (อุบลวรรณ, 2552, น.308-10) ซึ่งต่างกับผู้ประกอบการในเชียงใหม่ที่ผลพบว่ามีประสบการณ์ในการบริหารค่อนข้างมาก ทั้งนี้เพราะเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางของภาคเหนือด้านการท่องเที่ยวการบริหารกิจการจึงจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ที่จะรองรับนักท่องเที่ยวในแต่ละฤดู เช่นเดียวกับในเขตชะอำที่มีประสบการณ์ในการบริหารค่อนข้างมาก ทั้งนี้เพราะการท่องเที่ยวที่เฉพาะพื้นที่ดังกล่าวแล้ว ส่วนผลความชำนาญในวิชาชีพพบว่าส่วนมากก็เป็นไปในทางเดียวกับผลรวมและผลในแต่ละภาค ยกเว้นพังงาที่มีในระดับค่อนข้างน้อย ซึ่งก็ด้วยเหตุผลของความเร่งด่วนมาเป็นผู้ประกอบการดังกล่าวแล้ว ซึ่งตรงข้ามกับในเชียงใหม่ที่มีอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งก็ด้วยเหตุผลเดียวกับที่กล่าวแล้วในประสบการณ์ในวิชาชีพค่อนข้างมากเช่นเดียวกับในเขตหัวหินที่มีอยู่ในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน

8. ผลการวิเคราะห์ลักษณะของความสำเร็จในการประกอบการโดยรวม พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความสำเร็จในการประกอบการอยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ ระดับปานกลาง และที่น้อยที่สุดคือ ระดับต่ำ ผลการวิจัยนี้เป็นไปตามธรรมชาติของกลุ่มตัวอย่างว่า ต้องเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จเท่านั้น แต่อย่างไรก็ยังมีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลางและมีระดับต่ำอยู่ด้วยซึ่งชี้ให้เห็นว่า การประกอบการเหล่านี้ยังต้องการการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากกว่านี้

8. ลักษณะของระดับความสำเร็จในการประกอบการของแต่ละภาค สรุปในตารางที่ 5

ผลของระดับความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการในแต่ละภาคสอดคล้องกับผลโดยรวมที่ทุกภาคส่วนมากมีความสำเร็จอยู่ในระดับสูงและรองลงมา เป็นระดับปานกลาง แต่ผลของแต่ละภาคไม่พบความสำเร็จที่อยู่ในระดับต่ำ แต่ผลของภาคเหนือแตกต่างกันไป คือ ผู้ประกอบการมีความสำเร็จในการประกอบการอยู่ในระดับสูงและปานกลางในสัดส่วนใกล้เคียงกันและยังมีอยู่ในระดับต่ำด้วย

9. ผลวิเคราะห์ลักษณะของความสำเร็จของการประกอบการในแต่ละจังหวัด สรุปในตารางที่ 6

ผลของระดับความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการในแต่ละจังหวัดสอดคล้องกับผลโดยรวมและผลในแต่ละภาค โดยส่วนมากมีความสำเร็จอยู่ในระดับสูง รองมาเป็นระดับปานกลางและไม่พบในระดับต่ำ แต่ผลของพังงา ภูเก็ต เชียงราย และนครราชสีมาความ

ตารางที่ 5 ระดับความสำเร็จในการประกอบการของแต่ละภาค

ภาค	ระดับความสำเร็จของการประกอบการ (%)		
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
กลาง (132 คน)	69.7	30.3	-
ตะวันออก (98 คน)	73.5	26.5	-
เหนือ (78 คน)	48.7	47.4	3.8
ใต้ (137 คน)	51.1	48.9	-
อีสาน (30 คน)	66.7	33.3	-
ตะวันตก (50 คน)	68	32	-

ตารางที่ 6 ระดับความสำเร็จในการประกอบการของแต่ละจังหวัด

ภาค	ระดับความสำเร็จของการประกอบการ (%)		
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
กรุงเทพฯ	69.7	30.3	-
เมืองพัทยา	81.5	18.5	-
ระยอง	57.6	42.4	-
เชียงใหม่	56.1	36.6	7.3
เชียงราย	40.5	59.5	-
กระบี่	62.2	37.8	-
พังงา	48.3	51.7	-
ภูเก็ต	29.4	70.6	-
นครราชสีมา	33.3	66.7	-
เขตชะอำ	68	32	-
เขตหัวหิน	68	32	-

แตกต่างกันคือ มีความสำเร็จในการประกอบการอยู่ในระดับปานกลางมากกว่าระดับสูงแต่ไม่มีในระดับต่ำ

10. ผลการวิเคราะห์ลักษณะของคุณลักษณะเฉพาะบุคคลโดยรวม สรุปในตารางที่ 7

ผลพบว่าผู้ประกอบการโดยรวมส่วนมากเป็นเพศชายอยู่ในวัยทำงาน 34-44 ปี มีภูมิลำเนาเดิมในกรุงเทพฯ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีแต่ก็ยังไม่มีความรู้เพิ่มเติม มีคนในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการแต่ไม่เคยประกอบธุรกิจมาก่อนโดยเฉพาะธุรกิจโรงแรม เคยทำงานเป็นพนักงานมาก่อน แต่ไม่ใช่ในธุรกิจโรงแรม เริ่มดำเนินธุรกิจด้วยตนเองตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 ด้วยเงินทุนจดทะเบียน 1 ล้านบาทขึ้นไป และบริหารจัดการกิจการเพียงผู้เดียว มีแผนธุรกิจในการดำเนินธุรกิจเพียง 1 ปีหรือน้อยกว่า มีพนักงานในกิจการ 31 คน ขึ้นไป ซึ่งผู้ประกอบการโดยรวมทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

11. คุณลักษณะเฉพาะบุคคลของผู้ประกอบการโรงแรมในแต่ละภาค สรุปในตารางที่ 8

ผลคุณลักษณะเฉพาะบุคคลในแต่ละภาคเป็นไปตามผลโดยรวมแทบทั้งหมด ยกเว้นความแตกต่างดังนี้คือ ในภาคตะวันตกมีผู้ประกอบการทั้งหญิงและชายพอๆ

กัน ในภาคอีสานส่วนมากมีอายุ 55 ปีขึ้นไป ในภาคตะวันออก ตะวันตก และภาคเหนือส่วนใหญ่ไม่เคยฝึกอบรมวิชาชีพใดๆ ในภาคตะวันตกไม่มีสมาชิกในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการ ในภาคใต้และภาคอีสานไม่เคยประกอบธุรกิจประเภทโรงแรมมาก่อน ผู้ประกอบการในภาคกลางและภาคเหนือไม่เคยทำงานเป็นลูกจ้างมาก่อนและรับช่วงกิจการมาจากครอบครัว โดยในภาคกลางมีหุ้นส่วนเข้ามาร่วมดำเนินการ ในภาคอีสานส่วนมากเริ่มดำเนินกิจการทั้งก่อนปีพ.ศ. 2535 และในช่วงปีพ.ศ. 2536 - 2540 ในภาคกลางและภาคเหนือเริ่มก่อนปีพ.ศ. 2535 ในภาคตะวันออกเริ่มในปีพ.ศ. 2541-2545 ในภาคใต้และภาคตะวันตกเริ่มตั้งแต่ปีพ.ศ. 2546 ในภาคตะวันตกไม่เปิดเผยเงินทุนจดทะเบียน ในภาคเหนือและอีสานไม่มีแผนธุรกิจ ในภาคตะวันออกส่วนมากมีพนักงาน 6-10 คน ในภาคใต้มีพนักงาน 0-5 คนเท่านั้น ในภาคกลางผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ต่อสัปดาห์ ในภาคเหนือและใต้ทำงานมากกว่าหรือเท่ากับ 81 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

12. ผลการวิเคราะห์ลักษณะของคุณลักษณะเฉพาะบุคคลในแต่ละจังหวัด สรุปในตารางที่ 9

ผลคุณลักษณะเฉพาะบุคคลในแต่ละจังหวัดเป็นไปตามผลรวมและผลในแต่ละภาคแทบทั้งหมด โดยมีความแตกต่างบางประการคือ ผู้ประกอบการในเชียงรายและเขตชะอำส่วนมากเป็นหญิง ในพัทยา ระยอง ภูเก็ตผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 34 - 44 ปี ในกระบี่และพังงามีอายุต่ำกว่า 34 ปี ในนครราชสีมาและเขตหัวหินมีอายุ 55 ปีขึ้นไป ในนครราชสีมา เขตชะอำ เขตหัวหินส่วนมากมีพื้นเพเดิมมาจากกรุงเทพฯ ในเชียงรายส่วนมากไม่เคยฝึกอบรมวิชาชีพเพิ่มเติม ในภูเก็ตมีทั้งที่เคยและไม่เคยฝึกอบรม ในเชียงราย เขตชะอำ เขตหัวหินไม่มีสมาชิกหลักในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการ ในเชียงราย พังงา และนครราชสีมาเคยประกอบธุรกิจเองมาก่อน ในกรุงเทพฯ ไม่เคยเป็นพนักงานมาก่อนและรับช่วงมาจากครอบครัวเช่นเดียวกับในเชียงใหม่ และในกรุงเทพฯ มีหุ้นส่วนเข้ามาร่วมดำเนินการด้วย ในกระบี่ พังงา และเขตหัวหิน ส่วนมากเริ่มกิจการตั้งแต่ปี 2546 ในกรุงเทพฯและเชียงใหม่เริ่มก่อนปี 2535 ในนครราชสีมาเริ่มก่อนปี 2535 และในปี 2536 - 2540 ในระยองมีเงิน

ตารางที่ 7 คุณลักษณะเฉพาะบุคคลโดยรวม (525 คน)

คุณลักษณะเฉพาะบุคคล	
1. เพศ	ชาย (55.2%)
2. อายุ	34-44 ปี (35.4%)
3. ภูมิลำเนา	กรุงเทพฯ (44.4%)
4. การศึกษา	ปริญญาตรี (50.1%)
5. การฝึกอบรมวิชาชีพเพิ่มเติม	เคยเข้าอบรม (53.1%)
6. มีสมาชิกหลักในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการ	มี (63.8%)
7. ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ประกอบการ	
- เคยประกอบธุรกิจมาก่อน	ไม่เคย (57.5%)
- เคยทำธุรกิจมาก่อนในธุรกิจเดียวกัน	ไม่เคย(77.6%)
- เคยเป็นลูกจ้าง	เคย (69.1%)
- เคยเป็นลูกจ้างในธุรกิจที่พักโรงแรม	ไม่เคย(53.7%)
8. ลักษณะการดำเนินธุรกิจและสภาพกิจการ	
- การเริ่มดำเนินธุรกิจ	ตนเอง (44%)
- การดำเนินงาน	ผู้เดียว (57.1%)
- ปีเริ่มต้นของกิจการ	2546 (34.1%)
- เงินทุนจดทะเบียน	1 ล้านบาทขึ้นไป (68.6%)
9. ลักษณะการดำเนินธุรกิจและการวางแผนธุรกิจ	
- มีแผนธุรกิจในการดำเนินธุรกิจ	มี (68.3%)
- ระยะเวลาของแผนธุรกิจ	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี (68.7%)
- จำนวนพนักงานในปัจจุบัน	31 คน ขึ้นไป (47.6%)
- จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	50 (39.4%)

ทุนจดทะเบียน 1 แสน-1 ล้านบาท ในเชิงรายมีแผนธุรกิจมากกว่า 1 ปีและน้อยกว่า 1 ปีหรือเท่ากัน ในระยงมีพนักงานทั้ง 0 -5 คนและ 6-10 คน ในเชิงรายมีพนักงาน 6-10 คนและ 31 คนขึ้นไป ในเขตหัวหินมีพนักงาน 11-20 คนและ 31 คนขึ้นไป

13. ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ กับความสำเร็จในการประกอบการ และสมการทำนาย (ยอมรับสมมติฐาน)

สมมติฐานที่ 13.1 ความสำเร็จในการประกอบการมีความสัมพันธ์ทางบวก ถูกทำนายความผันแปรทางบวกได้ 9.6% ด้วยบุคลิกแบบความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความใส่ใจในความสำเร็จ และภูมิความรู้ความชำนาญในด้านประสบการณ์ในการบริหารด้วยค่าความคลาดเคลื่อน 6.4421 ได้สมการ คือ

$$Z_{success} = 0.114Z_{inno} + 0.181Z_{nach} + 0158 Z_{auto} + 0.092 Z_{expman}$$

สมมติฐานที่ 13.2 บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการในแต่ละภาค สรุปผลดังตารางที่ 10

สรุปสมการทำนายในรูปของสมการถดถอยมาตรฐานดังนี้

ภาคกลาง

$$Z_{success} = 0.333Z_{auto} + 0.300Z_{expman} + 0.194Z_{comp}$$

ภาคตะวันออก

$$Z_{success} = 0.575Z_{expman} + 0.322Z_{comp} + 0.276 Z_{auto} - 0.226Z_{inno}$$

ภาคเหนือ

$$Z_{success} = 0.336Z_{inno} - 0.217Z_{comp}$$

ตารางที่ 8 คุณลักษณะเฉพาะบุคคลในแต่ละภาค

คุณลักษณะเฉพาะบุคคล	ภาค					
	กลาง (132 คน)	ตะวันออก (98 คน)	เหนือ (178 คน)	ใต้ (137 คน)	อีสาน (30 คน)	ตะวันตก (50 คน)
1. เพศ	ชาย (54.5%)	ชาย (56.1%)	ชาย (59%)	ชาย (52.6%)	ชาย (66.7%)	ชาย (50%)
2. อายุ (ปี)	45-54 (54.5%)	33-44 (36.7%)	45-54 (41%)	33-44 (35.8%)	55 ขึ้นไป (46.7 %)	44-55 (36%)
3. พื้นเพเดิม	กทม. (84.8%)	ตะวันออก (86.7%)	เหนือ (64.1%)	ใต้ (74.5%)	กทม. (53.3%)	กทม. (90%)
4. การศึกษา	ป.ตรี (45.5%)	ป.ตรี (54.4%)	ป.ตรี (61.5%)	ป.ตรี (43.1%)	ป.ตรี (53.3%)	ป.ตรี (54%)
5. การฝึกอบรมวิชาชีพเพิ่มเติม	เคย (78.8%)	ไม่เคย(67.3%)	ไม่เคย51.3%)	เคย(57.4%)	เคย (60%)	ไม่เคย(763%)
6. มีสมาชิกหลักในครอบครัว						
เป็นเจ้าของกิจการ	มี (69.7%)	มี (64.3%)	มี (52.6%)	มี (74.5%)	มี (60%)	ไม่มี (62%)
7. ประสบการณ์ในการทำงาน						
ของผู้ประกอบการ						
- เคยประกอบธุรกิจมาก่อน	ไม่ (60.6%)	ไม่ (59.2%)	ไม่ (62.8%)	เคย (51.1%)	เคย (53.3%)	ไม่ (68%)
- เคยทำธุรกิจเดียวกันมาก่อน	ไม่ (84.6%)	ไม่ (77.5%)	ไม่ (72.4%)	ไม่ (74.3%)	ไม่ (75%)	ไม่ (81.3%)
- เคยเป็นลูกจ้าง	เคย (63.6%)	เคย (44.9%)	เคย (84.6%)	เคย (74.5%)	เคย (60%)	เคย (72%)
- เคยเป็นลูกจ้างในธุรกิจที่พักโรงแรม	เคย (58.3%)	ไม่ (53.8%)	เคย (63.6%)	ไม่ (63.7%)	ไม่ (77.8%)	ไม่ (61.1%)
8. ลักษณะการดำเนินธุรกิจและสภาพกิจการ						
- การเริ่มดำเนินธุรกิจ	รับช่วง (69.7%)	ตนเอง (62.2%)	รับช่วง(59%)	ตนเอง (67.9%)	ตนเอง (60%)	ตนเอง (58%)
- การดำเนินงาน	มีหุ้นส่วน (72.7%)	ผู้เดียว (57.1%)	ผู้เดียว (89.7%)	ผู้เดียว (72.3%)	ผู้เดียว (66.7%)	ผู้เดียว (62%)
- ปีเริ่มต้นของกิจการ	ก่อน 2535 (36.4%)	2541-45 (42.9%)	ก่อน 2535 (32.1%)	2546 (44.5%)	ก่อน 2535 (33.3%)	2546 (36%)
					& 2536 - 40 (3.3%)	
- เงินทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	≥ 1 (78.8%)	≥ 1 (62.2%)	≥ 1 (65.4%)	≥1 (69.3%)	≥ 1 (86.7%)	ไม่ระบุ (48%)
9. ลักษณะการดำเนินธุรกิจและการวางแผนธุรกิจ						
- มีแผนธุรกิจ	มี (93.9%)	มี (68.4%)	ไม่มี (55.1%)	มี (69.3%)	ไม่มี (60%)	มี (62%)
- ระยะเวลาของแผนธุรกิจ	≤1 ปี (58.1%)	≤1 ปี (79.1%)	≤1 ปี (71.4%)	≤1 ปี (70.5%)	≤1 ปี (66.7%)	≤1 ปี (80.6%)
- จน.พนักงานในปัจจุบัน	≥31 (93.9%)	6-10 (26.5%)	≥31(46.2%)	0-5 (34.3%)	≥31 (60%)	≥31 (34%)
- จน.ชม.ทำงานสัปดาห์	≤50(69.7%)	51-60 (61.2%)	≥61(42.3%)	≥61(45.3%)	51-60 (46.7%)	51-60 (52%)

ภาคใต้

$$Z_{success} = 0.280Z_{auto} + 0.256Z_{nach}$$

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

$$Z_{success} = 0.433Z_{auto} - 0.366Z_{eduyear}$$

ภาคตะวันตก

$$Z_{success} = 0.464Z_{auto}$$

ผลไม่พบความสัมพันธ์ใดๆ ของความสำเร็จในการประกอบการกับบุคลิกแบบความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ใน

ทุกภาคซึ่งเป็นไปในทางเดียวกันกับผลโดยรวม บุคลิกแบบความใส่ใจในความสำเร็จและความเป็นตัวของตัวเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในภาคใต้ ซึ่งในภาคกลางก็พบความสัมพันธ์ทางบวกของบุคลิกแบบความเป็นตัวของตัวเองกับความสำเร็จ ส่วนบุคลิกแบบความมีนวัตกรรมของทุกภาคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จยกเว้นในภาคตะวันออก ส่วนการทำนายความผันแปรของความสำเร็จในการประกอบการพบว่าบุคลิกแบบความเป็นตัวของตัวเองเป็นตัวแปรสำคัญที่

ตารางที่ 9 คุณลักษณะเฉพาะบุคคลในแต่ละจังหวัด

คุณลักษณะเฉพาะบุคคล	จังหวัด/เมือง										
	กรุงเทพฯ	พัทยา	ระยอง	เชียงใหม่	เชียงราย	กระบี่	พังงา	ภูเก็ต	นครราชสีมา	ชะอำ	หัวหิน
1. เพศ	ชาย (54.5%)	ชาย (55.4%)	ชาย (57.6%)	ชาย (68.3%)	หญิง (51.4%)	ชาย (56%)	ชาย (55.2%)	ชาย (50%)	ชาย (67%)	หญิง (56%)	ชาย (56%)
2. อายุ (ปี)	45-54 (46.3%)	33-44 (35.4%)	34-44 (39.4%)	45-54 (46.3%)	44-54 (35.1%)	< 34 (33.8%)	< 34 (34.5%)	33-44 (44.1%)	> 55 (46.7%)	44-54 (56%)	> 55 (44%)
3. พื้นเพเดิม	กทม. (84.8)	ตอ. (86.2%)	ตอ. (87.9%)	เหนือ (51.2%)	เหนือ (78.4%)	ใต้ (74.3%)	ใต้ (82.8%)	ใต้ (67.6%)	กทม. (53.3%)	กทม. (88%)	กทม. (92%)
4. การศึกษา	ป.ตรี (45.5%)	ป.ตรี (52.3%)	ป.ตรี (57.6%)	ป.ตรี (63.4%)	ป.ตรี (59.5%)	ป.ตรี (39.2%)	ป.ตรี (48.3%)	ป.ตรี (47.1%)	ป.ตรี (53.3%)	ป.ตรี (60%)	ป.ตรี (48%)
5. การฝึกอบรมวิชาชีพเพิ่มเติม	เคย (78.8%)	ไม่เคย (50.8%)	ไม่เคย (100%)	เคย (61%)	ไม่เคย (64.9%)	เคย (56.8%)	เคย (55.2%)	เคย (50%)	เคย (60%)	ไม่เคย (72%)	ไม่เคย (80%)
6. มีสมาชิกหลักในครอบครัว	มี (69.7%)	มี (66.2%)	มี (60.6%)	มี (51.2%)	ไม่มี (56.8%)	มี (73%)	มี (82.8%)	มี (70.6%)	มี (60%)	ไม่มี (64%)	ไม่มี (60%)
7. ประสบการณ์ในการทำงาน	ของผู้ประกอบการ										
- เคยประกอบธุรกิจมาก่อน	ไม่ (60.6%)	ไม่ (58.5%)	ไม่ (60%)	ไม่ (61%)	เคย (64.9%)	ไม่ (54.1%)	เคย (65.5%)	เคย (50%)	เคย (53.3%)	ไม่ (76%)	ไม่ (60%)
- เคยทำธุรกิจเดียวกันมาก่อน	ไม่ (84.6%)	ไม่ (74.1%)	ไม่ (64.6%)	ไม่ (87.5%)	ไม่ (53.8%)	ไม่ (79.4%)	ไม่ (73.7%)	ไม่ (64.7%)	ไม่ (75%)	ไม่ (66.7%)	ไม่ (90%)
- เคยเป็นลูกจ้าง	ไม่ (63.6%)	เคย (96.9%)	เคย (90.9%)	เคย (87.8%)	เคย (81.1%)	เคย (83.8%)	เคย (57.1%)	เคย (73.5%)	เคย (60%)	เคย (60%)	เคย (84%)
- เคยเป็นลูกจ้างในธุรกิจที่พึงรัง	เคย (58.3%)	ไม่ (54%)	ไม่ (53.3%)	เคย (80.6%)	ไม่ (56.7%)	ไม่ (64.5%)	ไม่ (60%)	ไม่ (64%)	เคย (53.3%)	เคย (53.3%)	ไม่ (71.4%)
8. ลักษณะการดำเนินธุรกิจและสภาพกิจการ	- การเริ่มดำเนินธุรกิจ										
- การเริ่มดำเนินธุรกิจ	รับช่วง (69.7%)	ตนเอง (64.6%)	ตนเอง (57.6%)	รับช่วง (61%)	ตนเอง (56.8%)	ตนเอง (64.9%)	ตนเอง (65.5%)	ตนเอง (76.5%)	ตนเอง (60%)	ตนเอง (72%)	ตนเอง (44%)
- การดำเนินงาน	มีหุ้นส่วน (72.7%)	ผู้เดียว (53.8%)	ผู้เดียว (63.6%)	ผู้เดียว (90.2%)	ผู้เดียว (89.2%)	ผู้เดียว (68.9%)	ผู้เดียว (79.3%)	ผู้เดียว (73.5%)	ผู้เดียว (66.7%)	ผู้เดียว (57.1%)	ผู้เดียว (48%)
- ปีเริ่มต้นของกิจการ	ก่อน 2535 (36.4%)	2541-45 (43.1%)	2541-45 (42.4%)	ก่อน 2535 (39%)	2541-45 (35.1%)	2546 (47.3%)	2546 (51.7)	2541-45 (38.2%)	ก่อน 2535 (33.3%)	2541-45 (4.9%)	2546 (52%)
- เงินทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	> 1 (78.8%)	> 1 (81.5%)	0.1-1 (54.5%)	> 1 (61%)	> 1 (70.3%)	> 1 (73%)	> 1 (58.6%)	> 1 (70.6%)	> 1 (86.7%)	> 1 (62.2%)	0.1-1 (48%)
9. ลักษณะการดำเนินธุรกิจและการวางแผนธุรกิจ	- มีแผนธุรกิจ										
- มีแผนธุรกิจ	มี (93.9%)	มี (69.2%)	มี (66.7%)	มี (61%)	ไม่มี (73%)	มี (70.3%)	มี (69%)	มี (67.6%)	ไม่มี (60%)	มี (56%)	มี (68%)
- ระยะเวลาของแผนธุรกิจ	< 1 ปี (58.1%)	< 1 ปี (80%)	< 1 ปี (77.3%)	< 1 ปี (80%)	< 1 ปี (50%)	< 1 ปี (67.3%)	< 1 ปี (75%)	< 1 ปี (73.9%)	< 1 ปี (66.7%)	< 1 ปี (85.7%)	< 1 ปี (76.5%)
- จน.พนักงานในปัจจุบัน	> 31 (93.9%)	> 31 (27.7%)	0-5 และ > 31 (63.4%)	> 31 (80%)	6-10 (27%)	> 31 (32.4%)	6-10 (31%)	0-5 (52.9%)	> 31 (60%)	> 31 (36%)	11-20 (32%)
- จน.ทม.ทำงานสัปดาห์	< 50 (69.7%)	51-60 (73.8%)	< 50 (54.5%)	< 50 (36.6%)	> 81 (48.6%)	> 81 (45.9%)	> 81 (65.5%)	< 50 (32.4%)	51-60 (46.7%)	51-60 (56%)	51-60 (48%)
	และ > 81 (36.6%)										
	และ > 31 (32%)										
	และ > 51-60 (32.4%)										

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ กับความสำเร็จในการประกอบ การในแต่ละภาค

ความสำเร็จในการประกอบการ	ภาคการท่องเที่ยว					
	กลาง	ตะวันออก	เหนือ	ใต้	อีสาน	ตะวันตก
1. บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ						
- ความเป็นตัวของตัวเอง	ส+	ไม่	ไม่	ส+	ไม่	ส+
- ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
- ความกล้าเสี่ยง	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
- ความใส่ใจในความสำเร็จ	ไม่	ไม่	ไม่	ส+	ไม่	ส+
- ความก้าวร้าวในการแข่งขัน	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
- ความมีนวัตกรรม	ส+	ไม่	ส+	ส+	ส+	ส+
2. ภูมิความรู้ความชำนาญ						
- ระดับการศึกษา	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ส -	ไม่
- ประสบการณ์ในการบริหาร	ส+	ส+	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
- ความชำนาญในวิชาชีพ	ส+	ส+	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่

ส+ = มีความสัมพันธ์ทางบวก ส - = มีความสัมพันธ์ทางลบ ไม่ = ไม่มีความสัมพันธ์

สามารถทำนายความสำเร็จได้ในทุกภาค โดยเฉพาะใน ภาคตะวันตกที่เป็นตัวแปรเดียวที่ทำนายความผันแปร ของความสำเร็จได้ แต่ไม่พบผลการทำนายในภาคเหนือ ส่วนความก้าวร้าวในการแข่งขันทำนายความผันแปรใน ค่าบวกของความสำเร็จในผู้ประกอบการภาคกลาง ภาค ตะวันออก และในค่าลบในภาคเหนือ และความสำเร็จใน การประกอบการในภาคตะวันออกยังถูกทำนายในค่าลบ ด้วยบุคลิกแบบความมีนวัตกรรมและในค่าบวกในภาค เหนือเช่นเดียวกับผลของบุคลิกแบบความใส่ใจในความ สำเร็จที่ทำนายในค่าบวกในภาคใต้ ส่วนผลของภูมิความรู้ ความชำนาญพบว่า ระยะเวลาในการศึกษามีความ สัมพันธ์และสามารถทำนายความผันแปรในทางลบของ ความสำเร็จในภาคอีสาน ส่วนประสบการณ์ในการ บริหารก็แสดงความสัมพันธ์และสามารถทำนายความ ผันแปรในค่าบวกของความสำเร็จในภาคกลางและภาค ตะวันออก ส่วนผลของความรู้ความชำนาญในวิชาชีพมีความ สัมพันธ์ทางบวกแต่ไม่สามารถทำนายความผันแปรของ ความสำเร็จในการประกอบการในภาคกลางและภาค ตะวันออกได้

สมมติฐานที่ 3 บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จใน

การประกอบการในแต่ละจังหวัด สรุปผลได้ดังตารางที่ 11

สรุปสมการทำนายในรูปของสมการถดถอย มาตรฐานดังนี้

กรุงเทพฯ

$$Z_{\text{success}} = 0.333Z_{\text{auto}} + 0.300Z_{\text{expman}} + 0.194Z_{\text{comp}}$$

เมืองพัทยา

$$Z_{\text{success}} = 0.561Z_{\text{expman}} + 0.384Z_{\text{auto}}$$

ระยอง

$$Z_{\text{success}} = 0.482 Z_{\text{expman}}$$

เชียงใหม่

ไม่สามารถทำนายผลได้

เชียงราย

$$Z_{\text{success}} = -0.463Z_{\text{comp}} + 0.457Z_{\text{inno}}$$

กระบี่

$$Z_{\text{success}} = 0.323Z_{\text{auto}} + 0.240Z_{\text{skill}}$$

พังงา

$$Z_{\text{success}} = 0.387Z_{\text{risk}}$$

ภูเก็ต

ไม่สามารถทำนายผลได้

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ กับความสำเร็จในการประกอบการในแต่ละจังหวัด/เมือง

	จังหวัด/เมือง											
	กรุงเทพฯ	พัตยา	ระยอง	เชียงใหม่	เชียงราย	กระบี่	พังงา	ภูเก็ต	นครราชสีมา	ชะอำ	หัวหิน	
1. บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ												
- ความเป็นตัวของตัวเอง	ส+	ส+	ไม่	ไม่	ไม่	ส+	ไม่	ไม่	ไม่	ส+	ส+	
- ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	
- ความกล้าเสี่ยง	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ส+	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	
- ความใส่ใจในความสำเร็จ	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ส+	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	
- ความก้าวร้าวในการแข่งขัน	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ส	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	
- ความมีนวัตกรรม	ส+	ไม่	ไม่	ไม่	ส+	ส+	ไม่	ไม่	ส+	ส+	ไม่	
2. ภูมิความรู้ความชำนาญ												
- ระดับการศึกษา	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ส-	ไม่	ไม่	
- ประสบการณ์ในการบริหาร	ส+	ส+	ส+	ไม่	ไม่	ส+	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	
- ความชำนาญในวิชาชีพ	ส+	ส+	ส+	ไม่	ไม่	ส+	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	

ส+ = มีความสัมพันธ์ทางบวก ส- = มีความสัมพันธ์ทางลบ ไม่ = ไม่มีความสัมพันธ์

นครราชสีมา

$$Z_{success} = 0.433Z_{auto} - 0.366Z_{eduyear}$$

เพชรบุรี เขตชะอำ

$$Z_{success} = 0.591Z_{auto} + 0.342Z_{stab}$$

ประจวบคีรีขันธ์ เขตหัวหิน

$$Z_{success} = 0.479Z_{auto}$$

ผลของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญไม่แสดงความสัมพันธ์ใดๆ กับความสำเร็จในเชียงใหม่และภูเก็ต และผลของบุคลิกแบบความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ก็ไม่แสดงความสัมพันธ์ใดๆ กับความสำเร็จในทุกจังหวัด เช่นเดียวกับผลของบุคลิกแบบความก้าวร้าวในการแข่งขันที่ไม่พบความสัมพันธ์ใดๆ กับความสำเร็จในทุกจังหวัด ยกเว้นในเชียงรายที่พบความสัมพันธ์ในทางลบ ส่วนบุคลิกแบบความกล้าเสี่ยงก็ไม่พบความสัมพันธ์ใดๆ กับความสำเร็จในทุกจังหวัด ยกเว้นในพังงาที่พบความสัมพันธ์ทางบวก ส่วนบุคลิกแบบความเป็นตัวของตัวเองในกรุงเทพฯ พัตยา กระบี่ เขตชะอำ และเขตหัวหิน ต่างก็มีความสัมพันธ์และสามารถทำนายความผันแปรทางบวกของความสำเร็จได้ ผลพบว่าในนครราชสีมาไม่พบความสัมพันธ์ของบุคลิกแบบความเป็นตัวของตัวเองกับความสำเร็จ แต่สามารถทำนายความผันแปรในทางบวกร่วมกับระยะเวลาในการ

ศึกษาในทางลบต่อความสำเร็จ ส่วนผลของประสบการณ์ในการบริหารและความชำนาญในวิชาชีพพบว่า มีความสัมพันธ์และสามารถทำนายความผันแปรทางบวกของความสำเร็จได้ในกรุงเทพฯ เมืองพัตยา ระยอง และกระบี่

14. การทดสอบความสัมพันธ์ของคุณลักษณะเฉพาะบุคคลกับความสำเร็จในการประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมธุรกิจการท่องเที่ยวและที่พัก และสมการทำนาย

สมมติฐานที่ 13.1 คุณลักษณะเฉพาะบุคคลมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการโดยรวม แต่ไม่พบความแตกต่างกันของความสัมพันธ์กับความสำเร็จในด้านเพศ อายุ การฝึกอบรมวิชาชีพเพิ่มเติม การมีสมาชิกในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการ การเคยประกอบธุรกิจเองมาก่อน การเคยประกอบธุรกิจโรงแรมมาก่อน การเคยเป็นลูกจ้าง การเคยเป็นลูกจ้างในธุรกิจโรงแรมมาก่อน ด้านเงินทุนจดทะเบียนซึ่งสรุปได้ดังตารางที่ 12

สมมติฐานที่ 13.2 คุณลักษณะเฉพาะบุคคล มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมธุรกิจการท่องเที่ยวและที่พักในแต่ละภาคซึ่งสรุปได้ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 12 คุณลักษณะเฉพาะบุคคลมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการโดยรวม

ผลโดยรวม	ความสำเร็จในการประกอบการ	Post - Hoc Analysis
1. เพศ	ไม่แตกต่าง	-
2. อายุ	ไม่แตกต่าง	-
3. ภูมิลำเนาเดิม	แตกต่าง	ภาคเหนือ < กรุงเทพฯ, ภาคตะวันออก, ภาคอีสาน, และภาคใต้
4. การศึกษา	แตกต่าง	ไม่มี/ไม่จบ< ประถมศึกษา มัธยมตอนปลาย อาชีวศึกษา อาชีวศึกษาชั้นสูง ปริญญาตรี และปริญญาโท, มัธยมตอนปลาย < อาชีวศึกษา, ปริญญาตรี < อาชีวศึกษา, ปริญญาตรี < ปริญญาโท
5. การฝึกอบรมวิชาชีพเพิ่มเติม	ไม่แตกต่าง	-
6. มีสมาชิกหลักในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการ	ไม่แตกต่าง	-
7. เคยประกอบธุรกิจเองมาก่อน	ไม่แตกต่าง	-
8. เคยประกอบธุรกิจโรงแรมมาก่อน	ไม่แตกต่าง	-
9. เคยเป็นพนักงาน	ไม่แตกต่าง	-
10. เคยเป็นพนักงานโรงแรมมาก่อน	ไม่แตกต่าง	-
11. การเริ่มต้นธุรกิจ	แตกต่าง	1. ซื้อมา > ที่รับช่วงมา, ที่ก่อตั้งเอง, ที่คิดร่วมกับหุ้นส่วน 2. ที่มีบริษัทแม่ทำให้ > ที่รับช่วงมา, ที่ก่อตั้งเอง, ที่คิดร่วมกับหุ้นส่วน
12. ลักษณะการดำเนินงาน	แตกต่าง	มีหุ้นส่วนแต่ไม่ร่วมดำเนินงาน > มีหุ้นส่วนและเข้าร่วมดำเนินงาน, และ กลุ่มที่ไม่มีหุ้นส่วน เป็นเจ้าของกิจการเพียงผู้เดียว
13. ปี (พ.ศ.) ที่เริ่มต้นดำเนินธุรกิจ	แตกต่าง	ก่อนปี 2535 < ตั้งแต่ปี 2541 ถึง 2545 และตั้งแต่ปี 2546
14. เงินทุนจดทะเบียน	ไม่แตกต่าง	-
15. มีแผนธุรกิจ	แตกต่าง	มี > ไม่มี
16. ระยะเวลาของแผนธุรกิจ	ไม่แตกต่าง	-
17. จำนวนพนักงาน	แตกต่าง	0-5 คน < 11 - 20 คน, และ 31 คนขึ้นไป
18. ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	แตกต่าง	1. น้อยหรือเท่ากับ 50 ชั่วโมง/สัปดาห์ < 51-60 ชั่วโมง/สัปดาห์ 2. 51-60 ชั่วโมง/สัปดาห์ > 71-80 ชั่วโมง/สัปดาห์, มากกว่าหรือเท่ากับ 81 ชั่วโมง/สัปดาห์ 3. 61-70 ชั่วโมง/สัปดาห์ > 71-80 ชั่วโมง/สัปดาห์, มากกว่าหรือเท่ากับ 81 ชั่วโมง/สัปดาห์

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์คุณลักษณะเฉพาะบุคคล กับความสำเร็จในการประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมธุรกิจการท่องเที่ยวและที่พักในแต่ละภาค

คุณลักษณะเฉพาะบุคคล	ภาค					
	กลาง	ตะวันออก	เหนือ	ใต้	อีสาน	ตะวันตก
1. เพศ	มต	มต	มต	มต	ต	มต
2. อายุ	ต	ต	มต	มต	มต	มต
3. พื้นเพเดิม	ต	ต	มต	มต	มต	มต
4. การศึกษา	ต	มต	มต	มต	ต	มต
5. การฝึกอบรมวิชาชีพเพิ่มเติม	มต	มต	ต	ต	มต	มต
6. มีสมาชิกหลักในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการ	มต	มต	มต	มต	มต	มต
7. เคยประกอบธุรกิจเองมาก่อน	ต	มต	มต	ต	มต	มต
8. เคยประกอบธุรกิจโรงแรมมาก่อน	ต	มต	มต	มต	มต	มต
9. เคยเป็นพนักงาน	ต	ต	มต	มต	มต	มต
10. เคยเป็นพนักงานโรงแรมมาก่อน	ต	มต	ต	มต	มต	มต
11. การเริ่มดำเนินธุรกิจ	ต	มต	มต	ต	มต	มต
12. ลักษณะการดำเนินงาน	ต	ต	มต	มต	มต	มต
13. ปี (พ.ศ.) ที่เริ่มต้นดำเนินธุรกิจ	ต	ต	มต	มต	มต	ต
14. เงินทุนจดทะเบียน	ต	มต	มต	มต	ต	มต
15. มีแผนธุรกิจ	ต	ต	ต	ต	มต	ต
16. ระยะเวลาของแผนธุรกิจ	ต	มต	มต	มต	มต	มต
17. จำนวนพนักงาน	ต	ต	มต	มต	ต	มต
18. ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	ต	มต	มต	มต	ต	มต

ต = แตกต่าง มต = ไม่แตกต่าง

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการประกอบการที่ต่างกันของคุณลักษณะเฉพาะบุคคลในแต่ละภาคดังนี้

ภาคกลาง

อายุ : กลุ่มอายุ 45 - 54 ปี > อายุต่ำกว่า 34 ปี, และอายุ 55 ปีขึ้นไป

ภูมิลำเนาเดิม : กรุงเทพฯ < ภาคอีสาน, ภาคใต้, และภาคตะวันออก

การศึกษา : อาชีวศึกษา > มัธยมศึกษาตอนปลาย, ปริญญาตรี, และปริญญาโท

การประกอบธุรกิจเองมาก่อน : เคย > ไม่เคย

การประกอบธุรกิจโรงแรมมาก่อน : เคย > ไม่เคย

การเป็นลูกจ้าง : เคย > ไม่เคย

การเป็นลูกจ้างโรงแรม : เคย > ไม่เคย

การเริ่มดำเนินธุรกิจ : ที่รับช่วงมา < ที่ซื้อต่อกิจการ

มา, ที่ก่อตั้งเอง, ที่มีบริษัทแม่ทำให้; ที่คิดร่วมกับหุ้นส่วน < ที่ซื้อต่อกิจการมา, ที่ก่อตั้งเอง, ที่มีบริษัทแม่ทำให้

ลักษณะการดำเนินงาน : มีหุ้นส่วนและเข้าร่วมดำเนินงาน < ที่มีหุ้นส่วนแต่ไม่ร่วมดำเนินงาน, และที่ไม่มีหุ้นส่วน เป็นเจ้าของกิจการเพียงผู้เดียว

ปี (พ.ศ.) ที่เริ่มต้นดำเนินธุรกิจ : ก่อนปี 2535 < ตั้งแต่ปี 2536 ถึง 2540, ตั้งแต่ปี 2541 ถึง 2545, และตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นไป

แผนธุรกิจ : มี > ไม่มี

ระยะเวลาของแผนธุรกิจ : น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี < มากกว่า 1 ปี

พนักงานในปัจจุบัน : 11 - 20 คน > 21 - 30 คน, และ 31 คน ขึ้นไป

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ : น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 < ตั้งแต่ 51 ถึง 60

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์คุณลักษณะเฉพาะบุคคล กับความสำเร็จในการประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมธุรกิจการท่องเที่ยวและที่พักในแต่ละจังหวัด/เมือง

คุณลักษณะเฉพาะบุคคล	จังหวัด/เมือง										
	กทม.	พัทยา	ระยอง	เชียงใหม่	เชียงราย	กระบี่	พังงา	ภูเก็ต	นครราชสีมา	ชะอำ	หัวหิน
1. เพศ	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ตต	ไม่	ไม่
2. อายุ	ตต	ไม่	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
3. พื้นเพเดิม	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ตต	ไม่
4. การศึกษา	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ตต	ไม่	ตต
5. การฝึกอบรมวิชาชีพเพิ่มเติม	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
6. มีสมาชิกหลักในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการไม่	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	
7. เคยประกอบธุรกิจเองมาก่อน	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
8. เคยประกอบธุรกิจโรงแรมมาก่อน	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	น
9. เคยเป็นพนักงาน	ตต	ตต	ตต	ไม่	ไม่	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
10. เคยเป็นพนักงานโรงแรมมาก่อน	ตต	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
11. การเริ่มดำเนินธุรกิจ	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ตต	ตต
12. ลักษณะการดำเนินงาน	ตต	ตต	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
13. ปี (พ.ศ.) ที่เริ่มต้นดำเนินธุรกิจ	ตต	ไม่	ตต	ไม่	ตต	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ตต	ไม่
14. เงินทุนจดทะเบียน	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ตต	น	ไม่
15. มีแผนธุรกิจ	ตต	ไม่	ตต	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ตต	ไม่
16. ระยะเวลาของแผนธุรกิจ	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
17. จำนวนพนักงาน	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ตต	ไม่
18. ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	ตต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ตต	ไม่	ไม่

ไม่ = ไม่แตกต่าง, ตต = แตกต่าง, น = ไม่สามารถวิเคราะห์ได้

ภาคตะวันออก

อายุ : อายุต่ำกว่า 34 ปี < กลุ่มอายุ 45 - 54 ปี, และ อายุ 34 - 44 ปี

ภูมิลำเนาเดิม : กรุงเทพฯ > ภาคตะวันออก

การเป็นลูกจ้าง : เคย > ไม่เคย

ลักษณะการดำเนินงาน : มีหุ้นส่วนและเข้าร่วมดำเนินงาน < ที่มีหุ้นส่วนแต่ไม่ร่วมดำเนินงาน, และที่ไม่มีหุ้นส่วน เป็นเจ้าของกิจการเพียงผู้เดียว

ปี (พ.ศ.) ที่เริ่มต้นดำเนินธุรกิจ : ตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นไป > ก่อนปี 2535, และ ตั้งแต่ปี 2541 ถึง 2545

การมีแผนธุรกิจ : มี > ไม่มี

พนักงานในปัจจุบัน : 0 - 5 คน < 6 - 10 คน, 11 - 20 คน > 21 - 30 คน, และ 31 คน ขึ้นไป

ภาคเหนือ

การฝึกอบรมวิชาชีพเพิ่มเติม : เคย > ไม่เคย

การเป็นลูกจ้างโรงแรม : เคย > ไม่เคย

แผนธุรกิจ : มี > ไม่มี

ภาคใต้

การฝึกอบรมวิชาชีพเพิ่มเติม : เคย < ไม่เคย

การประกอบธุรกิจเองมาก่อน : เคย > ไม่เคย

การเริ่มดำเนินธุรกิจ : คิดร่วมกับหุ้นส่วน < ที่ซื้อต่อกิจการมา, ที่ก่อตั้งเอง: และที่ซื้อต่อกิจการมา < ที่มีบริษัทแม่ทำให้

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เพศ : ชาย > หญิง

การศึกษา : ประถมศึกษา > ไม่ระบุ, ปริญญาตรี, ปริญญาโท: อาชีวศึกษา > ไม่ระบุ, ปริญญาตรี, และ ปริญญาโท

เงินทุนจดทะเบียน : 1 ล้านขึ้นไป > 100,001 - 1 ล้าน

บาท

พนักงานในปัจจุบัน : 21 - 30 คน > 31 คน ขึ้นไป
จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ : ตั้งแต่ 51 ถึง 60 > น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ชั่วโมง, มากกว่าหรือเท่ากับ 81 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และ < ตั้งแต่ 61 ถึง 70 ชั่วโมง: ตั้งแต่ 61 ถึง 70 ชั่วโมง > มากกว่าหรือเท่ากับ 81 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ภาคตะวันตก

ปี (พ.ศ.) ที่เริ่มต้นดำเนินธุรกิจ : ตั้งแต่ปี 2541 ถึง 2545 < ตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นไป, ตั้งแต่ปี 2536-2540

สมมติฐานที่ 13.3 คุณลักษณะเฉพาะบุคคล มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมธุรกิจการท่องเที่ยวและที่พักในแต่ละจังหวัดซึ่งสรุปได้ตามตารางที่ 14

ผลการวิจัยสามารถแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการประกอบการที่แตกต่างกันของคุณลักษณะเฉพาะบุคคลในผู้ประกอบการแต่ละจังหวัดดังนี้

กรุงเทพมหานคร

อายุ : กลุ่มอายุ 45 - 54 ปี > อายุต่ำกว่า 34 ปี, และอายุ 55 ปีขึ้นไป

พื้นเพเดิม : กรุงเทพฯ < ภาคอีสาน, ภาคใต้, และภาคตะวันออก

การศึกษา : อาชีวศึกษา > มัธยมศึกษาตอนปลาย, ปริญญาตรี, และปริญญาโท

การประกอบธุรกิจเองมาก่อน : เคย > ไม่เคย

การประกอบธุรกิจโรงแรมมาก่อน : เคย > ไม่เคย

การเป็นลูกจ้าง : เคย > ไม่เคย

การเป็นลูกจ้างโรงแรม : เคย > ไม่เคย

การเริ่มดำเนินธุรกิจ : ที่รับช่วงมา < ที่ซื้อต่อกิจการมา, ที่ก่อตั้งเอง, ที่มีบริษัทแม่ทำให้; ที่คิดร่วมกับหุ้นส่วน < ที่ซื้อต่อกิจการมา, ที่ก่อตั้งเอง, ที่มีบริษัทแม่ทำให้

ลักษณะการดำเนินงาน : มีหุ้นส่วนและเข้าร่วมดำเนินงาน < ที่มีหุ้นส่วนแต่ไม่ร่วมดำเนินงาน, และที่ไม่มีหุ้นส่วน เป็นเจ้าของกิจการเพียงผู้เดียว

ปี (พ.ศ.) ที่เริ่มต้นดำเนินธุรกิจ : ก่อนปี 2535 < ตั้งแต่ปี 2536 ถึง 2540, ตั้งแต่ปี 2541 ถึง 2545, และตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นไป

แผนธุรกิจ : มี > ไม่มี ระยะเวลาของแผนธุรกิจ : น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี < มากกว่า 1 ปี

พนักงานในปัจจุบัน : 11 - 20 คน > 21 - 30 คน, และ 31 คน ขึ้นไป

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ : น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 < ตั้งแต่ 51 ถึง 60

จังหวัดชลบุรีเมืองพัทยา

มีสมาชิกหลักในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการ : ไม่มี > มี

การเป็นลูกจ้าง : เคย > ไม่เคย

การเป็นลูกจ้างในธุรกิจโรงแรมมาก่อน : เคย > ไม่เคย

ลักษณะการดำเนินงาน : มีหุ้นส่วนและเข้าร่วมดำเนินงาน < มีหุ้นส่วนแต่ไม่ร่วมดำเนินงาน, และไม่มีหุ้นส่วน เป็นเจ้าของกิจการเพียงผู้เดียว

จังหวัดระยอง

อายุ : ต่ำกว่า 34 ปี < 34 - 44 ปี, และ 45 - 54 ปี: 45 - 54 ปี > 55 ปีขึ้นไป

การเคยเป็นลูกจ้าง : เคย > ไม่เคย

ลักษณะการดำเนินงาน : มีหุ้นส่วนและเข้าร่วมดำเนินงาน < มีหุ้นส่วนแต่ไม่ร่วมดำเนินงาน, และไม่มีหุ้นส่วน เป็นเจ้าของกิจการเพียงผู้เดียว

ปี (พ.ศ.) ที่เริ่มต้นดำเนินธุรกิจ : ตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นไป < ก่อนปี 2535, ตั้งแต่ปี 2541 ถึง 2545

การมีแผนธุรกิจ : มี > ไม่มี

จังหวัดเชียงใหม่

การมีแผนธุรกิจ : มี > ไม่มี

จังหวัดเชียงราย

ปี (พ.ศ.) ที่เริ่มต้นดำเนินธุรกิจ : ก่อนปี 2535 < ตั้งแต่ปี 2536 ถึง 2540, ตั้งแต่ปี 2541 ถึง 2545, และตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นไป

จังหวัดกระบี่

การเป็นลูกจ้าง : เคย > ไม่เคย

ปี (พ.ศ.) ที่เริ่มต้นดำเนินธุรกิจ : ตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นไป < ก่อนปีพ.ศ. 2535, และ ตั้งแต่ปี 2541 ถึง 2545

พนักงานในปัจจุบัน : 0-5 คน < 6-10 คน, 11- 20 คน, 21- 30 คน, และ 31 คน ขึ้นไป

จังหวัดพังงา และ จังหวัดภูเก็ต

- ไม่พบความแตกต่างในคุณลักษณะเฉพาะบุคคลใด ๆ

จังหวัดนครราชสีมา

เพศ : ชาย > หญิง

เงินทุนจดทะเบียน : 1 ล้านบาทขึ้นไป > 100,001- 1 ล้านบาท

การศึกษา : ประถมศึกษา > ไม่ระบุ, ปริญญาตรี, ปริญญาโท: อาชีวศึกษา > ไม่ระบุ, ปริญญาตรี, และ ปริญญาโท

พนักงานในปัจจุบัน : 21 - 30 คน > 31 คน ขึ้นไป

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ : ตั้งแต่ 51 ถึง 60 > น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ชั่วโมง, มากกว่าหรือเท่ากับ 81 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และ < ตั้งแต่ 61 ถึง 70 ชั่วโมง: ตั้งแต่ 61 ถึง 70 ชั่วโมง > มากกว่าหรือเท่ากับ 81 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

จังหวัดเพชรบุรี เขตชะอำ

ภูมิลำเนาเดิม : กรุงเทพฯ < ภาคใต้

การเริ่มดำเนินธุรกิจ : ซื้อต่อกิจการมา < ก่อตั้งเอง ปี (พ.ศ.) ที่เริ่มต้นดำเนินธุรกิจ : ตั้งแต่ปี 2541 ถึง 2545 < ตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นไป, และตั้งแต่ปี 2536 ถึง 2540

แผนธุรกิจ : มี > ไม่มี

พนักงานในปัจจุบัน : 21-30 คน > 0-5 คน, และ 11-20 คน: 0-5 คน < 31 คน ขึ้นไป

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เขตหัวหิน

การศึกษา : อาชีวศึกษาชั้นสูง > อาชีวศึกษา, ปริญญาตรี : ปริญญาตรี < ปริญญาโท

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. ได้/มีองค์ความรู้ทางวิชาการในเรื่องปัจจัยของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ และคุณลักษณะเฉพาะบุคคลที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบการทั้งในภาพรวมและรายละเอียดเฉพาะสำหรับท้องถิ่นซึ่งสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริม ปรับปรุง พัฒนาตนเอง สร้างทักษะและประสบการณ์ที่พึงประสงค์สอดคล้องกับความสำเร็จได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม รวมทั้งยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับผู้ประกอบการในแหล่งวัฒนธรรมหรือการท่องเที่ยวที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกันทั้งในและนอกประเทศได้ด้วย

2. รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้แนวทางในการวางรากฐานของแผนการฝึกอบรมหรือการสร้างกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาในเรื่องการฝึกอบรมการเป็นผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จ หรือในการลงทุนมนุษย์ รวมทั้งคุณลักษณะเฉพาะบุคคลที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการประกอบการ

3. รัฐบาลหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชนหรือสถาบันการเงินหรือที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นเกณฑ์หรือแนวทางในการสร้างแบบคัดเลือกในการให้ทุนหรือให้กู้เงินแก่ผู้ประกอบการทั้งเก่าและใหม่หรือผู้ที่สนใจได้โดยเฉพาะธุรกิจที่พิก

4. องค์ความรู้และคุณลักษณะที่พบในงานวิจัยนี้ทั้งในภาพรวมและรายละเอียดในแต่ละภาคและจังหวัดสามารถที่จะช่วยให้รัฐบาลหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชนหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย วางแผนการลงทุน พัฒนา สนับสนุน หรือวางระบบเศรษฐกิจของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะและสภาพของผู้ประกอบการและพื้นที่นั้นๆ เพื่อการทำธุรกิจที่ยั่งยืน

5. รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหลายสามารถนำผลวิจัยไปใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ประกอบการที่ต้องการหรือมาเข้าร่วมในโครงการต่างๆ ของรัฐบาลเพื่อให้มั่นใจในความคุ้มค่าของการลงทุนต่อทรัพยากรมนุษย์

6. ข้อมูล/องค์ความรู้ที่ได้จากผลการศึกษาในงานวิจัยนี้ สามารถนำไปใช้สร้างเกณฑ์หรือแบบในการประเมินผลงานหรือการปฏิบัติงานหรือการดำเนินกิจการหรือความสำเร็จในการประกอบการ หรือคุณภาพในการบริหารจัดการ หรือคุณลักษณะต่างๆ ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการประกอบการและการทำงาน เพื่อใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจทางการค้า หรือการลงทุน หรือการวางแผนสนับสนุน ส่งเสริม พัฒนาของรัฐบาลหรือองค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ หรือแม้แต่ตัวผู้ประกอบการเอง

7. ข้อมูล/องค์ความรู้ที่ได้จากผลการศึกษาในงานวิจัยนี้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างมากในการสร้างโปรแกรมต่างๆ ทั้งในลักษณะทั่วไปและเฉพาะเรื่อง

สำหรับการฝึกอบรมเพื่อปลูกฝัง ปรับปรุงและพัฒนาคุณลักษณะและปัจจัยต่างๆ ที่จะเอื้อต่อความสำเร็จในการประกอบการไว้ใช้ในงานและในรูปแบบต่างๆ สำหรับธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม/ที่พักของท้องถิ่น/วัฒนธรรม/สังคมไทยที่ชัดเจน ทั้งในรูปแบบการดำเนินการ การบริหารจัดการธุรกิจ การให้บริการต่างๆ

8. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดฝึกอบรมพัฒนาและสร้างเสริมผู้ประกอบการรายใหม่ สามารถใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาและจัดหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับคุณสมบัติของผู้ประกอบการและสภาพธุรกิจของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมการฝึกอบรม โดยเฉพาะหลักสูตรทางด้านการวางแผนธุรกิจและการบริหารจัดการ เพื่อสร้างความรู้และแนวทางปฏิบัติให้กับผู้ประกอบการ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ประกอบการมีโอกาสประสบความสำเร็จมากขึ้น

9. ข้อมูลที่ได้ในการวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างหลักสูตรทางการศึกษาในวิชาชีพเฉพาะด้านต่างๆ หรือสถาบันการศึกษาต่างๆ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหรือวางหลักสูตรในการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาหรือการศึกษาเฉพาะอาชีพ นอกจากนั้นยังนำไปพัฒนาเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนพิเศษเฉพาะผู้ประกอบการหรือผู้บริหารแบบ CEO ในงานด้านที่พัก/โรงแรมในการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลการศึกษาที่พบในงานวิจัยนี้ยังมีความแตกต่างกันไปตามภูมิภาคและจังหวัดซึ่งอาจเนื่องมาจากตัวแปรอื่นๆ ซึ่งมีทฤษฎีและสมมติฐานอื่นๆ ได้เสนอแนะไว้ดังอภิปรายไว้แล้ว ดังนั้น จึงควรศึกษาตัวแปรเหล่านั้นเพื่อพิสูจน์ถึงอิทธิพลของตัวแปรเหล่านั้น

2. เพื่อให้สามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จในการประกอบการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ควรเน้นศึกษาประชากรที่มีลักษณะความสำเร็จในการประกอบการตามเกณฑ์อย่างชัดเจน

3. การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการประเภทโรงแรมอิสระที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จสูงสุดของประเทศไทยเท่านั้น ดังนั้นควรขยายการศึกษาไปสู่ธุรกิจที่พักที่อยู่ในประเภทอื่นๆ หรือ

อุตสาหกรรมอื่นๆ เพื่อพิสูจน์ประสิทธิภาพของตัวแปรเหล่านี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. 2529. คู่มือผู้ประกอบการอุตสาหกรรม Entrepreneur's Handbook. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พี. เอ็น. คอมพิวเตอร์กราฟิก จำกัด.
- กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. 2552. รร.อ่วม อุปสงค์เพิ่มดีมานด์หด. 31 มกราคม. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2552, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/home/การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย>. 2553. ททท.จัดโครงการเที่ยวทั่วไทย ราคาเดียวสนับสนุนธุรกิจท่องเที่ยว SMEs. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2552, จาก <http://www.tat.or.th>
- ฐานเศรษฐกิจ. 2553. สมาคมโรงแรมจี้รัฐเร่งเรียกความเชื่อมั่นคืน. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2552, จาก <http://www.thanonline.com/index.php>
- เดลินิวส์. 2553. สมาคมโรงแรมฯเผยท่องเที่ยวยังแย. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2552, จาก <http://www.dailynews.co.th/>
- มันนี่ แชนแนล. 2551. จับตาเศรษฐกิจไทย...ฟื้นได้หรือแค่ทรงตัว. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2552, จาก <http://www.moneychannel.co.th/Menu6/TradingHour/tabid/86/newsid480/90249/Default.aspx>
- ศิวพร มั่นทุกานนท์ (2552). การบริหารธุรกิจขนาดย่อม. กรุงเทพมหานคร: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุธาโณม สุนทรเจริญนนท์. 2543. แนวคิดก่อนเข้าสู่เจ้าของกิจการ SMEs. วารสารเพิ่มผลผลิต, กุมภาพันธ์-มีนาคม 2543: 7-14.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2552. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรม. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2552 จาก http://cms.sme.go.th/cms/cportal/layout?p_l_id=25.695
- อาทิตย์ วุฒิศะโร. 2543. อุดมศึกษากับการสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้ประกอบการ. จุฬาลงกรณ์วารสาร มกราคม-มีนาคม 2543, 12(46), 39-48.
- อุบลวรรณ ภาวานันท์. 2552. ปัจจัยทางจิตวิทยาของความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดย่อมธุรกิจการท่องเที่ยวและที่พัก ระยะที่ 1: กลยุทธ์ในการดำเนินการ ภูมิความรู้ ความชำนาญ และบทบาท

- กำกับของประเภทของการบริหารจัดการ (ความรู้และข้อมูลทางจิตวิทยาธุรกิจ/เศรษฐศาสตร์). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, สถาบันทรัพยากรมนุษย์.
- Birch, D. L. 1987. Job creation in America. New York: Free Press.
- Covin, J. G., & Slevin, D. P. 1989. Strategic management of small firms in hostile and benign environments. *Strategic Management Journal*, 10, 75-87.
- Frese, M. 1998. Work and organizational psychology. In M. Eysenck (Ed.), *Psychology: An integrated approach* (pp. 624-667). Essex, Engl.: Addison Wesley Longman.
- Frese, M. 2000. Success and Failure of Microbusiness Owners in Africa: A Psychological Approach. The United States of America: Greenwood Publishing Group, Inc.
- Frese, M. & Rauch, A. 2001. Psychology of Entrepreneurship. *International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences*. Retrieved 16 February, 2009, from <http://www.uni-giessen.de/dl/sho>.
- Frese, M., Van Gelderen, M., & Ombach, M. (2000). How to plan as a small scale business owner: Psychological process characteristics of action strategies and success. *Journal of Small Business Management*, 38(2), 1-18.
- Hisrich, R. D. (1990). Entrepreneurship/ Intrapreneurship. *American Psychologist*, 45(2), 209-222.
- Johnson, B. (1990). Toward a multidimensional model of entrepreneurship: The case of achievement motivation and the entrepreneur. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 14, 39-54.
- Koop, S., De Reu, T., & Frese, M. (2000). Socio-demographic factors, entrepreneurial orientation, personal initiative, and environmental problems in Uganda. Success and failure of microbusiness owner in Africa: A new psychological approach. 55-76.
- Lumpkin, G. T., & Dess, G. D. (1996). Clarifying the entrepreneurial orientation construct and linking it to performance. *Academy of Management Review*, 21(1), 135-172.
- McClelland, D. C., & Winter, D. G. 1971. *Motivating economic achievement*. New York: Free Press.
- Miner, J. B., Smith, N. R., & Bracker, J. S. 1989. Role of entrepreneurial task motivation in the growth of technologically innovative firms. *Journal of Applied Psychology*, 74(4), 554-560.
- Olson, P.D. & Boker, D.W. 1995. Strategy process-content interaction: Effects on growth performance in small, start up firms. *Journal of Small Business Management*. 27(1), 34-44.
- Rauch, A. and Frese, M. 1997. Does planning Matter : Relations Between Planning and Success in small enterprise in Ireland and Germany. In *Proceeding of the 42nd World Conference International Council for small business*, Sanfrancisco.
- Ucbasaran, D., Westhead, P. & Wright, M. (2006). Opportunity identification and pursuit : Does an entrepreneur's human capital matter?. Retrieved 15 December, 2009, from http://g2g.eiasm.org/.../specialized%20Workshop/2006/Amsterdam/Papers/Wright-paper_full.doc.
- Van Gelderen, M., & M. Frese. 1998. Strategy Process as a Characteristic of Small Business Owners: Relationships with Success in a Longitudinal Study, in *Frontiers of Entrepreneurship Research*. Ed. P. D. Reynolds. Babson Park, MS: Babson College, 234-247.